

DECRETA
Pro vita Regulari sancti
MONIALIVM ORDINIS CAR-
melitarum amplificanda.

(22)

PER REVERENDISSIMVM P.M. IOA-
nem Stephanũ Chizolam Priorem Generalem Visi-
tatore, & Apostolicum commissarium eiusdem
Ordinis edita: de Consilio Reuerendorum Magistro-
rum Alphij Mathioli Procuratoris Generalis in Cu-
ria Romana, & Fernandi Suares Procuratoris Gene-
ralis in Curia catholici Regis, sociorum Reuerendissi-
mi Generalis. Consultis etiam omnibus Hispanie, &
Lusitanie Prouincialibus. Alijs q3 uiris doctissimis
& pijs. 1595.

MAGISTER FRATER IOANNES STHE-
phanus Chizzola Cremonensis Prior Generalis Fra-
trū, & sororum Ordinis Beatę semper q3 Virginis Ma-
rię d Monte Carmeli Regularis obseruantię. Omni-
bus Sanctimonialibus eiusdem Ordinis sincerę dile-
ctionis affectum.

CHRISTVS Iesus Pastor ille bonus, qui uenit
Cquærere & saluum facere, quod perierat, circui-
bat omnes ciuitates, et Castella docens in Synagogis
eorum, prædicans Euangelium regni, & curans om-
nem languorem, & infirmitatem. Que Christi actio,
quid aliud est, quàm nostra (qui pastoris munus in
hac Sacra Carmelitarū familiagerimus) instructio?
& uiua quædam admonitio? nempe ut eisdem uesti-
gijs incedentes requiramus gregem nostrum, neq3
eum fædissima malorum huius temporis contagione
inficipatiamur, ne dominus sanguinem ouium sua-
rum negligentia nostra pereuntium de manibus no-
stris exigat. Quare mittimus ad uos sorores dilectissi-
mæ, hæc salutaria decreta ad normam sacri Concilij
Tridentini restituta, in quibus, nihil contrarium ui-
tę regularis puritati si & cādori inueietis, sed potius
paternus amor erga uestram spirituales salutem, &
solicitude nostra inrepando religiosę disciplinę ex-
tincto decore potius elucebit. Valete in Domino, ex
nostro Hispalensi Carmelo. 26 Septembris. 1595.

CAPVT PRIMVM

De diuino officio, oratione, lectione, confessionibus, et communionibus.

V M I L L V D S I B I

ob oculos statuunt vniuersæ nationes, pietate naturali adductæ, ut Deum pura mēte, & ritibus quibusdam externis in primis colant, & uenerentur, dedecus summū foret, si religiosæ personæ à communi hominum consortio selectæ, ut Deo optimo maximo famulentur, in diuinis laudibus psallendis, & sincera religione sectanda, cæteros quosque non antecellerent. Cum autem ad sanctimoniales valde pertineat laudare assidue Deum creatorē, conseruatorem, & redemptorem mundi, eidem gratias agere, & supplicare, ut suā misericordiam & salutē omnibus hominibus impartiat: id circo statuimus, ut audito primo signo phoris quibus cūq; diurnis, aut nocturnis dicendis moniales omnes se parent, congruenti ordinis vestitu indutæ, & ante terminationem finalis pulsationis, omnes conueniant ad locum deputatū, deinde ad chorum humiliter, & deuotē accedant.

A

Cum

*Diuinū offi-
cium amo-
nialibus cū* 2. Cum diuincte officium celebrandum fuerit,
diſtinetē, attentē, & deuote, & cum conuenienti pau-
ſa in medio verſus, a monialibus noſtris celebretur.

*pauſa dica-
tur.*

*Moniales
non loquan-
tur in choro*

3. Colloquium, riſus, & quicquid indignum eſt do-
mo Dei, & eius ciuina maiestate cum quad colloqui-
mur, in oratione à monialibus noſtris omnino
amoueantur.

*Quæ ſunt
a choro exe-
ptæ.*

4. Nulla monialis excipiat a choro diu, noctu
q; exceptis illis ſolum, quæ vere infirmitate fuerint
grauatæ, vel alijs occupationibus legitimis impedi-
tæ, de quibus Prioriſſæ conſtet, ſuper quo eiſdem
Prioriſſæ conſcientiam oneramus.

*Prioriſſæ
ſub priori-
ſſa tenean-
tur ad cho-
rum.*

5. Prioriſſa vero, & ſubprioriſſa primæ ſint in deun-
do chorum, a quo nunquam, quacunq; de cauſa alte-
ra illarum abeſſe poſſit.

*Quibus pe-
nis ſubja-
ceant quæ
choro non
interſue-
rint.*

6. Quæcunq; autem contra hæc, quæ iuſſa ſunt
aliquid fecerit, pro prima vice ad moneatur, & corri-
gatur in publico capitulo, pro ſecunda veſcatur pane,
& aqua in terra. Si vero in contemptum duxerit pænæ
inobedientium ſubijciatur.

*Martyro-
logium g, e
gorianum
recitetur
quotidi: in
choro.*

7. Non omittant moniales noſtræ in horis canoni-
cis ad primam legere Martirolgium nuper reforma-
tum iuſſu ſæ. Recor. Gregorij Papæ decimo terciſ, &
eo tantum vti, omni alio prætermiſſo, ad præſcriptū
dicti Ponticis.

*Officio par-
ua cum ma-
iori dicant-
tur in choro*

8. Cum officium paruum beatiffimæ virginis, offi-
cium mortuorum, ſeptem pſalmi, quindecim gradua-
les abſoluuntur, publice in choro cum officio maiori
iux-

iuxta rubricas Breuiarii nulla tunc temporis chorum egrediatur, sed omnes eidem officio interfint, secus facientes pro modo culpæ a Priorissa corrigantur.

9. Ordinamus quod nulla monialis seu dextri, seu sinistro chori sit ausa sedere, ante quam Priorissa, vel quæ præcedit ea ex parte, qua Priorissæ statuta est sedes, ex alia vero parte dignior, vel quæ præcedit, sederit.

quando sedere debeant moniales in choro.

10. Et quia strepitus in choro absoni sunt, caueant moniales nostræ, ne in eleuandis, seu in demittendis sedibus ex vehementi tabularum collisione strepitus emittantur.

strepitus non fiant in choro.

11. Item ordinamus, quod moniales, quæ ad cantam dū fuerint deputatæ, ea, quæ concinēda fuerint, prius preparent, quam omnes moniales chorum ingrediantur, & ne sit in potestate cuiuslibet incipere antiphonas, responsum, & quæ cantantur in choro admissa maiorem, seu ad quæcunq; alia officia: sed moniales ad id deputatæ incipiant antiphonas, quas postquam inceperint, & debite progressæ fuerint, reliquæ opportunè, subsequantur sub pena panis, & aquæ pro vice qualibet commissæ negligentie cuiusvis.

A quibus incipiendæ sunt antiphonæ in choro.

12. Moniales conuersæ dicant horas, prout regula nostra præcipit, scilicet ut viginti quinque vicibus dicantur Pater noster, et totidē Ave maria in nocturnis vigilijs, exceptis Dominicis, et solēnibus diebus in quorum vigilijs prædictum numerum statuimus duplicari, ut dicatur Pater noster vicibus quinquaginta. Septies autem eadē dicatur oratio in laudibus matutinis in alijs quoq; horis sigillatim eadem dicantur.

Quæ horas canonicas non persoluitur.

*Que horas
canonicas
non persol-
uerit punia-
tur.*

*Rit quoti-
die oratio
mentalis
habeatur in
choro,*

*Disciplina
quando re-
cipienda.*

tur oratio, præter officia vespertina, in quibus ipsam quindecies dicere debeât. Et quotidie missam audiât, super quo Prioris & conscientiam oneramus, ut diligentiam adhibeat.

I 3. Quæcunq, monialis post solemne professionem emissam, diuinum officium seu horas canonicas dicere neglexerit, & de hoc conuicta, aut confessa, vel etiam violenter suspecta fuerit, carceri mancipetur, per mensem.

I 4. Et cum homo a peccatis magis abstineat, quo actibus humanis expoliatus Deo propius accedit, contemplatio q̃ & oratio mentalis Deo hominem coniungat, ut religiosæ nostræ in hac sancta meditatione se se exerceant, statuimus quotidie bis, post matutinas, & post completorium, tributum istud Deo persolui debere: ita ut facto signo omnes tam professæ, quam nouitiæ nulla excepta ad chorum conueniant, ibiq; per dimidium horæ qualibet vice, orationi mentali, contemplationi q; vacent, sub pæna priuationis vocis activæ & passivæ ips, quæ post trinam admonitionem interesse neglexerint, Præsertim vero eleuatis ad Deum mentibus inter cætera, diuina misteria, vitam, doctrinam q; Domini nostri Iesu Christi studiosè meditabuntur, passionem videlicet, mortem, resurrectionem, ascensionem in cælum, extremum aduentum ad iudicium, beatorum gloriam, & damnatorum supplicia, alia q; huiusmodi, quæ ad Dei gloriam, & propriam, proximi q; salutem pertinent. Et ut magis excitetur deuotio ad hæc misteria contemplanda, dictam orationem mentalem semper præcedet lectio aliqua spiritualis vernaculi sermonis, ut ex Patre Ludouico granatensi, vel patre Petro de Alcântara, aut simili alio pio libello.

I 5. Cui contemplationi ut humilitatis virtus unia-
tur, volumus ut qualibet feria sexta per totum annum,

ac

ac in uigilijs ex præcepto ecclesiæ, & beatæ virginis,
in aduentu vero, & quadragesima feriis quarta, &
sexta, disciplinas sibi infligant post matutinas.

I 6 Et quoniam septies in die cadit iustus, & ho-
mo tam ex fragilitate naturæ, quam ex propria mali-
tia, & generis humani hostis suadente nequitia, in va-
ria quotidie incidit peccata, hortamur ut ante quam
sōnum capiant moniales nostræ Deo se se commen-
dent: ac ab illo veniam peccatorum suorum postulent.
Nec omittant quacunq; ratione, aut causa facto sig-
no silentij in proprias cellulas, quam primum se se re-
cipere, ibi q; genu flexæ ante saluatoris imaginem
propriæ conscientiæ, prius quam cubitum eant, exa-
men faciant, commissæ & omiſſa de fleant, ac qua maio-
re possint humilitate, & cordis cōtritione delictorum
suorum veniam de precentur.

I 7 Præcæteris autem meminerint moniales nos-
træ pro sancta matre ecclesiâ, summo Pōtifice, ac Præ-
latis, principum q; christianorum pace, & vnione, ac
inter eos inuictissimi Regis nostri catholici, sereni-
ssimi q; Principis, nec non totius regiæ prolis fælici
statu, & diuturna conseruatione quotidie peculiare
ad Deum preces effundere: ut sint dies eorum sicut
dies cæli super terram, & dies super dies Regis Deus
adiſciat, annos eius usque indiem generationis, & ge-
nerationis.

I 8 Et ut earum orationis sint magis Deo acceptæ,
conſiteantur sæpe moniales peccata sua confessorio
per superiorem deputato saltem semel in mense. In-
hibemus autem districte in uirtute sanctæ obedientiæ
ne alicui extraneo alterius ordinis, uel etiā præsbite-
ro seculari ullæ conſiteantur, si copiam confessoris
nostri ordinis habere potuerint,

I 9. Permittimus tamen, & ita prouincialis uel co-

*Moniales
quotidie cō-
scientias
suas exa-
minent.*

*Pro quibus
orandū est
in conuen-
tuum monialium*

*Saltem se-
mel in men-
se confiteri
teneantur
moniales et
prohiben-
tur extra-
neis cōfiteri*

Confessari missarius noster curabit, ut ipsis monialibus extra
uextraordi ordinarius confessarius bis, aut ter quotannis exhi-
narius mo- beatur, qui earum confessiones audire possit, prout
nialibus ex mandat sacrum conciliū Tridentinum: tamen erit ex
ibeatur. nostro Ordine.

morientibus 20 Monialibus ad mortem ægrotantibus, conceda-
quis confe- tur confessarius ex nostro Ordine, quem ipse elege-
ssor concede rint: volumus enim in tanto periculo omnē ipsis con-
das. cedi consolationem, & ad salutem æternam admini-
culum.

Cōfessiones 21 Confessarij monialium confessiones insuper
puellarū au puëllarum sæcularum audiant, quæ in earū monas-
dias confe- sterijs reperiuntur ad educationem, & eas commu-
ssarius mo- nicent, ipsarumq; in spiritalibus curam habeant.
nialium.

Quibus die- 22 At vero quia nihil nos Deo magis coniungit,
bus commu- nihil q; diuinæ naturæ nos magis consortes efficit
nicare tenē quam Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum dig-
tur monia- nē a nobis receptum, sciant moniales nostræ se, ad tā-
les. tum, tamq; diuinum Sacramentum sumendum duo-
decies in anno teneri, nempe in dominica prima aduē-
tus, in Natiuitate Domini, in Purificatione Beatæ Vir-
ginis Mariæ, in prima dominica quadragesimæ, in die
conæ, in Anuntiatione Beatæ Virginis, in Paschate Re-
surrectionis, in Pentecoste, in die Corporis Christi, in
Assumptione Beatæ Virginis Mariæ, in Natiuitate
eiusdem, & infesto omnium sanctorum. In quibus so-
lemnitatibus, illud deuotē suscipiāt cappis albis in-
dute & omnes simul coniuncte atq; & nulla mo-
nialis absq; licentia suæ Priorissæ a communio-
ne

ne abstinere audeat, sub pœna grauioris culpæ pe-
duos dies irremissibiliter sustinenda.

223 Hortamur tamen moniales nostras, ut singulis
diebus Dominicis, ac alijs festis ex præcepto ecclesiæ
communice: timo si quæ frequentius ob suam deu-
tionem tantum Sacramentum recipere velint, non eis
inhibemus, sed ut a quocūq; Sacerdote Ordinis nos-
tri ibidem celebrante hora sibi magis commoda in
mane communicari possint, permittimus

*exhortatio
ad frequen-
tē vsum sã-
ctissimi sa-
cramenti.*

24 Cæterum animaduertat ob tanti Sacramenti
reuerentiam maximam sibi fore necessariam dispo-
sitionem, quam vna quæq; post suorum peccato-
rum humilem confessionem Sacerdoti factam: non
de rotum, non per de ambulationem, aut vane collo-
quia, sed oēs orationes, & Sanctus meditationes ac-
quirere studebit: simulq; ne eius Sacramenti fructus
depercat, continuam illa die habere curabit Sacram-
lectionem, vel de vitis Sanctorum, vel de alia re spiri-
tuali iuxta propriam deuotionem.

*Indie com-
muniōis mo-
niales sint
deuote.*

25 Diebus festis ut otium a quo mala omnia oriuntur
euitetur moniales nostre, tēpus, quod sibi a diuinis of-
ficijs, & consuetis orationibus, superfuerit, in rebus
diuinis legendis, aut meditandis consumant: quæ ad
Dei, & ad ipsius cognitionem eas ducant, viamq; mō-
strent perfectionis, & æternæ vitæ. Et ut id commo-
dius facere possint, ordinamus ut eisdem diebus fe-
stius post vespas lectio aliqua spiritualis ex vitis sã-
ctorū

*Diebus fe-
stis otium a
monialibus
euite. Et
lectio spiri-
tualis incō-
muni habe-
tur*

chorū in loco commodiori omnibus monialibus præ-
sentibus, & audientibus habeatur: cum huiusmodi le-
ctio fructuosa sit, & suavis animarum oblectatio, &
vitia coerceat, ac ad virtutes inflammet. Quæ vero in-
teresse neglexerint arbitrio Priorissæ corrigantur, &
si Priorissa negligens fuerit, ab officio per duos men-
ses suspendatur.

*Quando se-
dere debent
in choro.*

2 6 Dū cantatur Kyrie eleison, gloria in excelsis, et
credo nulla monialis sedeat, etiam cantantibus orga-
nis. Dum vero cantantur psalmi cum organo (canti-
cis magnificat, Benedictus, & nunc dimittis exceptis)
sedere poterunt, præter nouitias, quæ semper stantes
ante lectorile directo ordine manere debent.

*Quomodo et
quid sit can-
tandū in cho-
ro.*

2 7 Cantus monialium nostrarum sit grauis, & cō-
muni ordinis vsu receptus: sed neq; aliquem can-
tum profanum magis ad lasciuiam, quam ad deuo-
tionem prouocantem, monialis aliqua decantare au-
deat, sub pæna grauioris culpæ cantantibus, et depo-
sitionis ab officio Priorissæ, & subpriorissæ permittē-
tibus infligenda.

*Officium de
functorum
profratre de-
functo amo-
nialibus di-
catur.*

2 8 Ordinamus, ut in conuentibus nostrarum mo-
nialium cantetur totum officium defunctorum, cum
vesperis, & laudibus & missa pro vnoquoq; fratre de-
functo illius Prouinciæ: & quæ libet monialis dicat
vnum nocturnum psalterij extra chorum, & vna quæ-
q; conuersa dicat triginta pater noster, & totidem
Aue Maria pro eodem fratre defuncto, ut sic ad-
inuicem fratres & sorores spiriualibus ad-
iuuentur suffragijs. Præcepimus nam-
q; conuentibus fratrum ut eadem
suffragia fiant pro vna quaq;
moniali nostræ defuncta,
quæ, p. fratribus defun-
tis fieri cōsueuerūt.

CAP. SECUNDVM

De communi vitæ vfu, modoq; viuendi cō- muniter, & de proprietate tollenda

INTER ALIA, QVE CARMELI *Moniales cō-*
munitate Deo in professione promisserūt, pau- *muniter vi-*
pertatis volūtariæ votum maxime effulget. *uant quo ad*
Ideo in omnibus monasterijs omnes nostræ *victam et,*
moniales quo ad cibum, potum, somnum, vestitum, *quo ad vesti-*
exteras q; res attinet, communiter viuant, ut a fa- *tum.*
tero Concilio Tridentino decretum est nec quicquam
inter eas differat, aut alia alijs præferatur, aut post ha-
beatur, quem admodū paupertatis votum postulat,
ut tuum ac meum & omnis priuata rerum possessio
& re & verbo omnino tollatur, omnis & super uaca-
neus, & inanis rerum vsus.

2. Nec vlla sit, quæ quicquam possideat, aut habeat
ut proprium, etiam si ad necessitatem sit ei a superio-
re cōcessum. Vius enim omnium rerum, quæ sibi cō-
ceduntur, est omnino incertus, & ad voluntatem su-
perioris amobilis.

3. Quoniam monasteria fere omnia monialiū nos-
trarū, Hispania, et lusitania pauperrima sunt, nec po-
ssunt

*Moniales
possint victum
laborando
querere.*

*Quomodo sit
providendum
necessitati-
bus monialium*

sunt ex annuis redditibus, vel eleemosinis consuetis necessaria ad victum & vestitum monialibus tribuere (ut experti sumus in nostra generali visitatione) & cum predictis monialibus, quæ non habeant unde commode sustentare se valeant, ex declaratione illustrissimorum cardinalium congregationis concilij liceat artificio, & proprijs manibus, aut alijs iustis medijs victum sibi querere, dummodo sancta, & honesta earum clausura seruetur. Id circo ordinamus quicquid monialibus nostris donatum, legatum, relictum vè sit, vel etiam earum labore, vel industria partum tradi debere priorissæ quæ ex eo in arca depositi asservato primum monialis ipsius cuius causa id questum est, & ad quam pertineret, nisi paupertatis votum obstar, necessitati providebit: reliquum conferat ad usus monasterij.

*Moniales nō
accipiant do-
na sine licen-
tiæ Priorissæ*

4. Ut q3 omnis proprietatis tollatur occasio, & votum paupertatis accuratius, seruetur dona: quæ singulis mittuntur, ad præfectam deferantur, nec vlla possit illa accipere, aut ad usum adhibere, nisi sciente, & consentiente priorissæ, quæ in id omnino incutere debet, ut ex monasterio vitium proprietatis tanquā multorum malorum causā euellat: nec cuiquā permittat ut, pecuniam apud se habeat, aut apud consanguineos, aut extraneos sub pæna carceris per annū.

*Priorissæ
quando ce-
las monialiū
visitare ene-
tur.*

5. Ter autem in singulos annos, priorissæ una cum discretis, cellas, & supellectilem singularum monialium diligenter inquireat, & scrutetur: ne vlla quicquam habeat proprij, aut plusquā ei ad usum suum concessum fuerit. Quod si quæ proprij aliquid tenere dprehensa aut cōuicta fuerit per biennium actiua, & passiva voce sit priuata ex tridentini concilij decreto: multo q3 magis quæ ex communi, aut ex eo, quod alicuius vsui tributum sit, furtim sibi aliquid

quid vindicauerit.

6. Si preterea speculum, catellos, vnguenta, aut suffimenta, & eiusmodi in animum rerum quicquam apud aliquam repertum fuerit, Priorissa itatim id e monasterio auferendum, & eam, apud quam repertum fuerit, acriter puniendam curabit.

7. Monialis siue velata, siue conuersa sit eleemosinam dare largiri, aut vendere vestes, aut bona cuius plecieta que vis generis sint, licet ut ad usum sint tributa, omnino vestes an ali non possit: Quæ secus fecerit velum ei per mensem uendiderit. adimatur, & velum non habens ter verberibus ad disciplinam a Priorissa affligatur.

8. Sciant moniales nostre munerum largitionem omnibus regularibus vtriusque sexus esse prohibitam iuxta Seseuissimi. D. N. Clementis octauo metum quem inuolauiliter obseruari precipimus.

9. Ad sonitum minoris cāpanæ omnes conveniant ad benedictionē mensæ, quam Priorissa, vel vicaria vel ipsi absentibus hebdomadaria faciat.

10. Deinde loco, & ordine discubentes non prius discedant, quam gratiæ Deo actæ fuerint. Quæ non obedierit, vno die obsonio priuetur,

11. Omnes eodē pane, & pitantia vescantur. Mantilia quoque, vasa, in quibus bibitur, & cætera vasa necessaria ex communi pecunia emantur, & necessarijs omnibus absque discrimine provideatur.

12. Mane, et vespere ad primā mēsam et secundam aliquis liber spiritualis, qui ad religionē, et deuotionē incedant, quotidie legatur omnibus discubentibus, et cū silentio ac attentione audientibus, ut vna cum corpore mens etiam recreetur.

13. Ieiunēt autē omnes nŕæ moniales preter ieiunia ab ecclesia instituta tam per annū quā per quadrage-

Qua pena
Murerum
largitionem
prohibitam

Ad primā
et secundam
mensam semper
per legatur.
Quibus diebus
teneantur

nr moniales
ad ieiunium.

simā, & quatuor tēpora) etiam pertotum aduentū in
vigilia corporis Christi in singulis diebus quod libet
festū Beatæ virginis præcedētibus, in litania maiori
scilicet in die. S. Marci (si in die dominica nō venerit)
in litania minori, tribus s. diebus rogationum ante as-
censionem, nec non in omnibus sextis ferijs, excep-
ta illa, quæ est infra octauas resurrectionis dominicæ
cuius ieiunium monialium arbitrio relinquimus.
Imo ab exaltatione sanctę crucis usq; ad Pascha resu-
rectionis, moniales nostrę ieiunent ferijs quartis, sex-
tis, & sabbatis iuxta dispensationem prioris genera-
lis, sed & sciant pertotum annum nulli moniali nostri
ordinis licere carnes comedere, nec intestina aut san-
guinem ferijs quartis & sabbatis, pro ut regulæ nos-
træ mitigatę forma præcipit. Poterunt tamen prio-
rissæ (exceptis ieiunijs ab ecclesia, & aduentu) de usu
lacticiniorum, & abstinentia secundū varias locorū
consuetudines ordinare: & præterquam in ieiunijs
pro ecclesia in dictis tenues refectiunculas in commu-
ni refectorio ratione medicinæ concedere. Si quæ au-
tem monialis contra nostrę regulę, nostrarum, q3
constitutionum tenorem carnes comederit absq; cui-
denti necessitate voce, & loco careat pro prima vice
per sex menses: pro secunda per annum, pro tertia per
sex annos: & Priorissa si permiserit suspendatur
super quo nullus valeat dispensare, nisi generalis. Si
vero ieiunare contempserit, pro qualibet vice penā
gravioris culpæ per duos dies sustineat.

*Indulgentia
conceditur
monialibus
pro observan-
tia Regula.*

14 Aduertant autē moniales nostrę in regula nos-
tra mitigata ab Eugenio quarto felicitis recordationis,
quam profitemur concessam esse plenissimam abso-
lutionem omnium peccatorum in articulo mortis
fratribus & monialibus nostris, si regulam mitiga-
tam

etiam obseruauerint & in obseruantia ipsius vixerint,
& dummodo per annum integrum ieiunent: cōpu-
tando in singula hebdomada vnicum diem, quo ad
ieiunium alias vel ex praecepto ecclesiae, vel ex regu-
lari obseruantia, vel ex iniuncta pœnitentia aut voto,
aut alia causa non teneantur. Quod ideo vnicuiq;
ad memoriam reducere voluimus, ne in re tanti mo-
menti aliqua monialis nostra ignorantiam prætende-
re valeat, sed vna quæq; animæ suæ salutis, & cons-
ciētiae trāquillitati cōsulat. & si in dicto anno vel aliqua
eius parte sint legitime impeditæ, anno sequenti, vel
alias quam primum potuerint modo simili supplere
ieiunium teneantur.

15 Cum Pius .2. fœ.re. Generali ordinis pro tem-
pore existenti facultatem concesserit qua conscientiae
suæ arbitrium cum vniuersis vtriusq; sexus eiusdē
ordinis nostri professoribus circa ieiunium eorum
dierum, quibus, extra diem dominicam ab Eugenio
quarto prædecessore suo esus carniū fuerat permī-
ssus pensata qualitate locorum personarum, & tem-
porū dispensare valeat atq; insuper. Sixtus quartus.
ne dum id confirmauerit, sed vltterius eidem Ordinis
Generali, ut tres dies, plures vel pauciores ad ieiuniū
faciendum nominare, aut remittere posset, libere in-
dulerit: Nos filiarum nostrarum conscientiae tran-
quillitati in hoc pro munere nostro satisfacere cupien-
tes, attenta temporis calamitate, Ordinis paupertate,
religiosarum assiduis diu noctuq; laboribus, ac loco-
rum vniuersali penuria, declaramus ex auctoritate
nobis ut supra cōcessa moniales nostras ab exaltatio-
ne sanctæ crucis vsq; ad pascha ad ieiuniū feriæ quar-
te sextæ ac sabbati p regule obseruatiā qualibet hebdo-

Quibus die-
bus teneant
harmoniales
ieiunare.

mada teneri, ieiunium vero secundæ tertæ, & quintæ feræ ob supra dictas causas (nisi hisce diebus ex præcepto ecclesiæ aliquod ieiunium interuenerit) in Domino remittimus, & relaxamus.

*Moniales le-
co concluso
dormiant.* 6. Vniuersæ moniales, fieri potest vno loco dor-
miant, à priorissa, vel eius vicaria optime concluso:
cuius clauēs ab ipsa Priorissa afferuentur.

*Delecto
cellis moni-
alium.* 7. Singula tamen in singulis lectis omnino dor-
miant: & in singulis etiam cellis, si tanta sibi sit copia
cellarum ut omnes capere possint. Cella vero die
nocte q3 apertæ sint, ut Priorissa in singulas horas,
si libuerit, inspicere eas possit.

*Priorissa vi-
sitet cellas
monialium.* 8. Dato autem signo cundi cubitum, loco q3 vbi
dormitur clauso, Priorissa aut eius vicaria, vel aliqua
ex discretis omnes cellas visitet, ut an omnes suis dor-
miant locis animaduertat,

*scapulario
dormiant.* 9. Moniales itidem nostræ cū scapulari dormiant
sub penæ grauis culpæ, exceptis infirmis, quarum
arbitrio relinquimus, ut scapulare induant, vel depo-
nant.

*Moniales
nō vtentur
lintheamini-
bus lineis.* 10. Lintheamina quoq3, quibus nostræ moniales
vtentur non ex lino, sed lana confecta sint depictæ
vel coloratæ, sed simplices, honestæ, & religiosæ, ut
in cellis nihil sit, quod præ se ferat vanitatem: quod q3
voto paupertatis repugnet.

*Quibus locis
silentium a
monialibus
seruandum* 11. Cum q3 secundum regulam omnes Carmeli-
tæ ad obseruantiam silentij in choro, refectorio, dor-
mitorio, claustro & in cellis teneantur: statuimus ut
priorissa, vel eius vicaria horis statutis silentium pul-
set, post quam pulsationem omnes se se recipiant in
cellas

cellas suas: & quæ contra regulæ formam silentium
fregerit, panē, & aquā in terra per tres dies comedat.

2 2. Vestimenta monialium nostrarum lanæ sint *De forma*
& grisei coloris: tunice sint rotundæ, & sine caudis, *vestimento*
non sint consutæ more secularium fæminarum, sed *rum monia-*
sint sine filis de serico tam in manicis quā in collo, & *lium.*
alibi: scapularia sint breuiora tunica, eiusdem colo-
ris, & etiam sine serico: vtantur zonis super tunicam
ex corio nigro, ad latitudinem vnus digiti cū di-
midio per transuersum, non ornatis auro, vel argen-
to, aut alio fulgenti metallo, sed satis erit, si in extre-
mitatibus, ferro muniantur.

Cappæ sint albæ, & breuiores superiore tunica, sint
q; a parte anteriore super pectus consutæ. Indumen-
ta interiora sint grisea, vel alba, non alterius coloris.
Quod omnino volumus inuiolabiliter obseruari, &
contra venientes acriter puniantur. Hortamur etiam

omnes moniales nostras, ut camiseis lancis vtā-
tur, in quantum eis per valetudinem licebit,

Prohibemus tamen ipsis camiseas byssi.

nas, crispatas, aut, more secula-
rium consutas: & non vtantur

velis sericis, sed omnia hone-

sta sint, ut sponsas decet

Iesu Christi, qui est

honestatis

amator.

Cap.

CAP. TERTIVM.

De claufura, & quæ ad eam tuendam aliqua ratione perti- nent.

*Due tantū
ianuæ in mo-
nasterijs mo-
nialium erūt*

MONIALIBVS NVLLA
quidem nimia diligentia videri
debet ad eius thesauri custodiam,
cuius causa propinquis re familiari
ac terrenis omnibus rebus, curis q;
renunciantes in septa monasterij se
incluserunt. Vnde ut sanctum earū
propositum, ea ex parte, qua Diaboli insidijs maxi-
mè patet, communiatur, statuimus, ut monasterium,
ianuas, per quas ad illius septa aditus pateat, duas tan-
tum habeat, & alias præterea nullas. Quarum duarū
ianuarum vna iumentis, curribus, vehiculis q; agen-
dis, altera alijs vsibus, & commodis necessarijs inser-
uiat. In quo autem monasterio vna tantum ad omnem
tū actū, tū vsum satis esse videbitur, curabūt Prouin-
ciales in suis vilitationibus, ut in eo dumtaxat vna sit.

*Quomodo cu-
dantur ianuæ
etc*

2. Ianua vtraq; duplici affere, eo q; firmo constet,
ac sine vlla item sit, ne minima quidem rimula, limen
e mar-

ē marmore, solido vel lapide habeat, quod stricte ipsi portæ cohærescat.

3. Ianuæ curuum, in mentorum ve, altera ex asseribus firmis, ad cancelli speciem confecta, in monasterio ipso adiungatur, quæ à prima ianua paululum distet.

4. Ad ianuam alteram alijs vsibus accomodatam, cui rota, quam turneum vocant, adiungatur, dæ moniales, quæ ianitrices dicuntur, semper assistant.

5. Singulæ hæ tres ianuæ, duabus clauibus fabrilī opere, inter se diuersis, claudantur, quarum vnā, etiam die, Priorissā, alteram, altera monialis ex antiquioribus apud se perpetuò habeat.

6. Rotæ omnes amoueantur, atq; obstruantur, vitæ q; in posterum sint, præter illam communem, & alteram in locutorio extractam, & aliam in ecclesiā ad sacras vestes, & orna menta Missæ necessariò ē monasterio exponenda acomodatā, quibus adiungitur ostiolum, seu fenestella in ecclesiā pro communione, seu sanctissimo sacramēto porrigendo destinata, & alia fenestrella pro confessionibus audiendis.

7. Singulis rotis à parte anteriori monasterij vncus firmiter impactus sit, ne pro libito verti extrinsecus queat.

8. Si vero loca, vt dicunt, locutoria, seu parlatoria plura erunt, in vno tantum, aut in altero ad summum, Prouincialis iudicio, rota sit.

9. Rotæ, quæ in ecclesiā spectat, valuæ binæ apponantur, alteræ interiores, quarum clauis à Priorissā teneatur, alteræ exteriores, quarum clauis apud capellanum sit, alium ve, qui superiori videbitur.

10. Rotarum altitudo ne maior sit cubito, & vnchs octo, latitudo autem cubitalis, fenestrela confessionū minor ab omni parte sit, dimidia quātitate præscripta

1 1. Ad omnes fenestras, ubi colloquendū sit, duo clatri ferrei, seu cancelli, construantur, qui saltem palmo distent alter ab altero, ac inter virgas ferreas, quibus singuli cancelli compacti sunt, non plus omnino quam vncia intersit, sint autem virgæ ita solidæ, ut nec facile frangi, nec flecti possint.

1 2. Intimo cācello, quo moniales ad colloquendū accedunt, sit lineus pannus nigri coloris, ligneis tabellis affixus, instar fenestræ, quæ aperiri possit, cum erit colloquendum.

1 3. In eo panno lineo concedimus, ut fieri possit quadrata fenestellula nouem tantum modo vnciarum cuius clavis a. Præfecta custodiatur: neq; eam, fenestellulam aperire liceat, nisi quo tempore colloquendū sit cum superiore, aut cum parentibus, & fratribus, monialium, & alijs a recta propinquitate coniunctis, aut cum instrumentum aliquod confici, vel sacrum sermonem audire oporteat.

1 4. Ostia locorum, quæ colloquutioni solū, & intus, & foris sunt attributa, semper clausa sint, quorū clauēs sint apud Priorissam, nec nisi cum opus fuerit, longiori colloquio, aperiantur. Cæterum ianitrices, seu rotariæ ex rota respondebunt pulsantibus.

1 5. Prima porta monasterij, quæ est in primo ingressu ante clausuram, claudatur, a parte exteriori, nulla vero ratione, a parte interiori, cum nulli moniali etiā conuersæ clausuræ portam egredi liceat. Clavis autē huiusmodi conseruetur apud confessorium, vel alium religiosum probum iudicio, Prouincialis si ibidem vllus commoratur, vel saltem apud procuratorem, vel personam aliam omni malī suspitione carētem
quæ

quæ quotidie mane, & vespere aperire, & claudere portam valeat, ex decreto Sanctissimæ cōgregationis Regularium.

16. Fenestra, perquam moniales nostræ corpus, & sanguinem domini nostri Iesu Christi à sacerdote celebrante eleuatum adorant, lineo panno perpetuo cōtectā sit, qui tantummodo cum eleuatur sacro sancta Eucharistia amoueat, fenestræ autem ratio sit huius modi, ut sacerdos ex altari moniales intueri nequeat. Prohibemus insuper monialibus nostris, ne ad dictā fenestram etiam cum parentibus, aut consanguineis colloquantur.

17. Curent Reuerendi prouinciales, & commissarii ne è vicinorum ædibus, qui cunq; illi sint monasteria inspiciantur, inuocato etiam ad hoc principium auxilio, ut monialibus ab externorum hominum aspectu, & auditu liberius secure per monasterium ambulare liceat, sed etiam quæcunq; fenestræ, & loca monialium, vnde vel externas domos, vel vias publicas de prope inspicere possūt, ita obstruantur, ut moniales inde nec videre, nec videri queant.

18. Quem admodum à sacro concilio tridentino sancitū est, moniali professæ nulla ratione è monasterio septis egredi liceat, nisi in casibus expressis in bulla fæ. re. Pij. Quinti. sub pænis ibidem contentis. Id circo caueant quicunq; nostri Ordinis superiores, ne in firmas moniales ad balnea, seu domos consanguineorum, habita etiam super hoc medicorum attestazione exire clausuram permittant, præterquam in casibus prædictis d. mādato sanctissimi domini nostri Clemētis viij. nobis per literas illustrissimi. DD. Cardinalis Alexandrini Romæ die 20. septēbris 1594 datas notificato.

Moniales in

firmæ non

exeat ad

balnea.

Moniales ne 19. *minem intro* *ducant intra* *septa monas-*
terij. Caueant autem omnes moniales, cuiuscunq;
dignitatis existant, ac quamuis personam marem, aut
feminam, cuiuscunq; ætatis, ut cōditionis extiterit,
ecclesiasticam, aut sæcularē diē, vel noctū intra septa
monasterij introducant, vel ingredi permittant, qua-
cunq; de causa, nisi obquam, certis ministris, & per-
sonis in monasteria ingredi licet. Quod ut certius
constet omnibus, eorum omnium, qui necessarij vñ
sunt, nomina, & causas subijcere iudicabimus.

Confessarius
quando po-
test ingredi
monasteriū
monialium.

20. Primo igitur confessarius ingredi poterit, ut
ægotantium monialium, quæ ad confessionale acce-
dere non possunt, confessiones audiat, ut Sanctissimā
Eucharistiam grauiter laborantibus pro viatico mi-
nistret, ut easdem, in articulo mortis constitutas extre-
mæ vñctionis sacramento muniat, ut moribundas cō-
solationibus spiritualibus q; officijs adiuet. Is autē
prouectæ ætatis sit sacerdos, & probatæ vitæ, atq; in
cāsibus conscientie non leuiter eruditus.

Socius confe-
ssarij qualis
e, se habeat.

21. Socius confessarij, ut confessario semper illis
ministerijs comes adiungatur, quiq; dum confessa-
rius ægotæ confessionem audiet, eo loco sit, ut aper-
to cellæ ostio, ipse & confessarium intueri, & ab illo
aspici itidem possit. Ipse quoq; senior & honestis mo-
ribus sit. Cum nulla vnquam, sine superiorum licen-
tia colloquatur, nisi cum monasterij præfecta, & ro-
tæ & foresteriæ præpositis. Hi nunquam intra monas-
terij septa cibum capiant sub graui suspensionis pæ-
na arbitrio Prouincialis subeunda. Sed cum necesse
erit in hospitalitatis loco, modico, & simplici cibo ad
reficiendas vires sint contenti. At ne vnquam ibi per-
noctent, nisi cum in extremo vitæ periculo mo-
nialis aliqua fuerit. Illos porro ingredientiētes & egre-
dientes duæ moniales seniores natu semper comitten-
tur

tur, & confessorio confessiones audiente cū socio sit,
eo ipso loco, quo supra,

2 2. Medicus ordinarius, ut quæ ægrotauerint,
moniales inuifet. Alterq; item Medicus, qui extraor-
dinem in grauioribus morbis adhiberi possit, faculta-
te tamen impetrata, quoties ingredi necesse habet.

*Medicus
etiam potest
ingredi mo-
nasterium.*

2 3. Chirurgus, aut tonsor, ut vlcera, aut plagas curet
venam q; cum opus est, aperiat. His autem, officij ne-
cessarij causa, ingredientibus, duq; ut dictum est,
assistant moniales ex antiquioribus, reliquis, quo ad
eius fieri poterit, remotis.

*Casus in qui-
bus licet in-
gredi septa
monasterij*

2 4. Cribator, tricipurgandi causa, quod tamen fi-
at quam rarissimè, bis quippe, aut ad summum ter in
anno.

*& quibus
personis li-
cet.*

2 5. Molitor, ut illud, ad pistrinum conterendum
sumat, tum etiam ut farinam in monasteriū reportet,
quod item rarius fiat.

2 6. Pistor intra monasterij septanō recipiatur, sed
vbi furnus in monasterio nō est, præ foribus panē cru-
dum excipiat, quem foras ad furnum exportet, rur-
sus q; coctum illud reportet. Id circo Prouincialis
curet, ut in omnibus monasterijs, in quibus commo-
dè id fieri poterit, furnus ad coquendum panē conf-
truatur, ut pistores, eorum q; ministri nedum ab in-
gressu, qui verè non est necessarius, sed etiam accessu,
arceantur, ac pro coquendo pane, vel inflammādo
furno nullus nec mulier introducatur, cum per se mo-
niales, sine alterius adiutorio id præstare valeāt, quod
intelligi volumus de quauis actione, quam per se mo-
niales obire possunt.

2 7. Olitor, ut hortos, ac viridaria serat, ac colat, qui
tamen cum vites putandæ sunt, vnum aut alterum so-
cium pro loci magnitudine habere poterit, qui a supe-
riore sint probati,

28. Coloni, ut frumentum, vinum, ligna, & reliqua id genus vehiculis, & iumentis inuehant ac recondant.

29. Muliones, agalones, & equi ductores, ut allatas res, quæ tamen a monialibus gestari non possunt ipsi introferant, equi vero aut muli, boues, asini, alia q; ve iumenta in monasterijs non alantur. Ideo nec stabula ulla, aut præsepia permitti volumus, & si quæ alicubi sunt ad alium vsum transferri, & præsepia dirui, præcipimus, & mandamus.

30. Baiuli vinarij, ut vinum vel recondendum importent, vel conditum exportent, vel cum opus est, in alia dolia transfundant.

31. Lignarij, ferrarij, & cæmentarij fabri, cum scilicet aliquid illorum operum adhiberi necesse est.

32. Architecti, & monasterij protectores, cum de officio faciendo deliberabitur: sintq; ij & graui confirmata q; ætate, & probatæ, nec non integræ vitæ moribus.

33. Sepulturæ curator, ut monialis mortuæ corpus sepeliat, si in interiori ecclesia erit tumulandum, quo tempore præter eum, & confessarium nemini aliij omnino ingredi liceat. Preces tamen funerales in exteriori ecclesia monialibus non respondentibus recitentur a fratribus. Vbi autem monialium sepultura in exteriori sit ecclesia, tunc nemo prorsus ingrediat, cum facile sit conuersis corpus vsq; ad monasterij ostium deferre. Cæterum maxime probamus huiusmodi sepulturam, in interiori haberi ecclesia, ne quæ dum vixerunt monasterij septis nunquã exierunt, mortuæ exire compellantur.

34. Capellanus, vel confessarius, aut quiuis alius superior nullo pacto missam in interiori ecclesia celebrare audeat, nec in die cænæ domini Sanctissimum sacra-

Nulli liceat celebrare in interiori ecclesia nec superioribus ingredi nisi vi sitationis cause.

Sacramentum in sepulchro, eadem in ecclesia interiori reponant: ac nunquam in monasterii septa ingredi debent, nisi visitationis gratia, aut alia necessaria causa penas alioquin ex sacrorum canonum iure, summorumque pontificum constitutionibus ipsi quoque subituri. Quinimo etiam tempore visitationis, functiones illas, quas æquè commode extra clausuram obire possunt, intra clausuram minime exequantur, qualia sunt scrutiniū, examen introitus, & exitus librorum, acceptio suffragiorum in electionibus, & similia, quæ ad fenestellam extra clausuram perfici commode poterunt.

3 5 Supradicti autem omnes seculares etiam necessaria de causa, monasterii septa ingressuri, non aliter ingredi permittantur, nisi prius in scriptis obtenta licentia à superiore ad id per nos, vel commissarios nostros deputato, nec non per Reuerendissimum loci ordinarium visa, & approbata. Sufficiet tamen illas personas, quas de die in diem introire contingit, semel huiusmodi facultatem habere, quam quolibet anno Provincialis, vel alius, ad id deputatus renouare poterit.

*ingressuri se
pra monaste
rii habeant
licentiam in
in scriptis.*

3 6 Moniales cum nemine externo omnino loquantur, nisi is licentiam in scriptis a superiore monasterii attulerit. Huiusmodi vero licentia accipiatur ab his, quæ rotæ sunt præfectæ & ad Priorissam prius deferantur, quam monialis, quæ in scripto est nominata, & cū qua colloquendum est, vocetur. Priorissa autem visa licentia concedat veniam, & benedictionem moniali, ut cum descriptis in licentia tantum modo colloquatur. Quæ autem contrauenerit per tres menses priuetur necum quocunque etiā cōsanguineo colloquatur.

*Moniales nō
loquantur
cum exte
nis qui non
habuerint li
centiam in
scriptis.*

tempore pro 3 7. Cæterum ne sacris diebus, quibus orationi, cæ-
hibere cū sa- teris q3 pijs exercitationibus moniales vacare debēt:
cularibus nō tempus, sermonibus minime necessarijs consumant,
loquantur.

Patres &
fratres po-
rerunt cum
filiabus &

sororibus mo-
nialibus sine
licentia in
scriptis allo-
qui.

Nemini li-
ceat accede-
re monaste-
rium causa
docendica-
tum.

Pecunie ves-
tes & gem-
me alienæ in
monasterio

nō seruande
Moniales nō
induantur
vestibus mo-
re seculari.

quorū dies festi, ex præcepto ecclesiæ celebrantur,
tempore etiam aduentus, & quadragesimæ, & quo
die summitur Eucharistia, & quando diuina celebra-
tur officia, cum externo nemine colloqui pe-
mittan-
tur, nisi ita necessitas postularit sub pena supradicta
contrauenienti, & rotę præfectis sub pena priuatio-
nis officij per annum, nisi impedierint, & priorissam
monuerint.

3 8. Patres tamen, & fratres non impetrata illa co-
lloquendi facultate, sed seruatis ceteris regulis, hac de
re latis, cum filiabus, & sororibus, tantum colloqui po-
terūt, sed monasterij septa, nūquā ingredi illis licebit.

3 9. Nemini omnino nec ecclesiastico, nec seculari,
nec mari, nec femine licet adire monasteria nostrarū
monialium docendi causa tantum, quem figuratum
vocāt, in quo dispensandi facultatē adimimus Prouin-
cialibus. Aliqua tamen monialis, quę canendi artem
optimē calleat, quotidie hora magis opportuna, reli-
quas monialis cantum edoceat.

4 0. Inhibemus, ne moniales depositi, aut custodię
causa in monasterio habeant pecuniam, gemmas, ves-
tes, aut alia eius generis cuiusuis persone sub pena
Priorissę, si permiserit, priuationis officij, ceteris, ve-
li expoliatione.

4 1. Moniales, ne animi quidem relaxandi causa, se-
cularium virili, aut muliebri vestitu vtantur, cum de-
ceat Dei famulas vestes ab earum professione alienas
induere, verum decoro semper seruato: omnium, &
temporum, & actionū, permittente Priorissa, honeste,

te, & quemadmodum sacras Deo virgines decet animum remittere licebit.

4 2. Nulli moniali fas sit ad quemquam secreto literas scribere, præter ad superiorem, & Patrem, ac matrem, nec ad missas literas aperire, & legere, nisi priorissa prius legerit, vel repente legi iusserit. Quæ contrauerit in cella sua, per duos menses singulis feriis sextis in pane & aqua ieiunans manere cogatur. Qui nimo si eadem literæ ullam criminis suspensionem haberent, grauiori pœna arbitrio Prouincialis iuxta delicti quantitatem plectatur.

Quæ pœna pœnienda quæ literas secreto scripserit

4 3. Neminem cuiusuis gradus, status, aut conditionis nec laicum, nec ecclesiasticum in nullo monasteriorum nostrorum monialium hospicio, quod foresteriam vocant excipi, aut ad ea diuersari volumus nec etiam visitatorem etiam si fratrum monasteria non habeantur excipitur confessarius, cui aliquando ob urgentem causam id conceditur.

In foresteria monialiū nullus excipitur hospes.

4 4. Ceterum in huiusmodi hospitij ubi interdū, aut cibus capitur, aut dormitur, ut dictū est ex urgenti necessitate fenestram nullam ne exiguam quidem insint imo neq; rimulam, aut foramina, quæ in monasteriū spectent.

In foresteria fenestre omnes ad monasteriū spectantes prohibentur.

4 5. Monasteria tandem illarum monialium nostri ordinis, quas beatas in Hispanijs vocant, quæ ideo velum negligunt, ut ad clausuram minime astringantur, adq; ideo ad libitū ē clausura egredi, & intra clausuram extraneas personas introducere posse prætendunt, nulla ratione permitti volumus. Id circo in virtute sanctæ obedientie, & sub pœna excommunicationis late sententie, nec non priuationis officij præcipimus

Beate inclusæ ad velum accipiedum a prouincialibus cōpellantur.

mus Reuerendis Prouincialibus ut dictas moniales
ad velū accipiendum (pro ut in ordine nostro de
more esse solet) & ad clausurā seruandam, &
cetera omnia præstāda, quæ tā in his nos-
tris decretis, quā in antiquis constitutio-
nibus, & regula præcipiuntur ōnino
cogant, & sub quibuscunq; penis
ecclesiasticis, & cēsuris cōpellat,
vel si pertinaces extiterint, illis
adimant facultatē recipiēdi
nouitias, ut tandē inte-
reāt, & ad nihilum
redigantur.

CAP. QVARTVM

Denouitijs recipiēdis,
vel ad professio-
nem admi-
tendis.

*Inuitæ pue-
llæ ad mo-
nasteria nō
recipiantur.*

VM PRIMVM PVEL-
læ ad suscipiendū habitum offe-
runtur, Priorissā parentes, vel eos,
quorum curæ commisse sunt, admo-
neant excommunicationis, quæ pro-
posita est à sacro concilio Tridenti-
no, si quis suas puellas, vel alienas inuitas habitū susci-
pere, aut profiteri religionem cogunt. Idem Reueren-
di

di Prouinciales, cum eorum consensus requiritur, facere non omittant.

2. In his monasterijs, in quibus moniales pauciores sūt quinquaginta, duæ tantum germanæ iorores, aut tres ad summum, quæ sint vnius generis, ac familiæ recipi possunt. Vbi vero plures sūt quinquaginta monialibus, ibi tres tantum modo sorores, aut quatuor eiusdē familiæ recipi liceat, si ita monialiū capit. videatur.

3. Puella religionem ingressura sit maior duodecim annis, ut præcipit sacrum concilium Tridentinum, sit q3 sacro crismate peruncta, habeat q3 licentiam inscriptis à Reuerendo Prouinciali, sit ex laudabili progenie ortanō sit illegitima. Poterit tamē Generalis ordinis dispensare in receptione illegitimarum ex aliqua iusta causa, ut sancitum est in capitulo generali Cremonæ,

4. De puella ad religionem nostram admittenda, secreta suffragia à monialibus ferātur, ut singulæ moniales nullo affectu impeditæ liberè sue conscientie satisfacere possint. Idem fiet de nouitia ad professionem admittenda.

5. Nec vero vlla puella ad religionem, vel nouitia ad professionem recipiatur, nisi duas ex tribus partibus suffragiorum tulerit.

6. Nō multiplicentur nouitiæ ultra numerum earū, quæ vel ex redditibus proprijs monasterij, vel ex consuetis eleemosinis commodè possunt sustentari. Ideo ex concilij Tridentini iussu, unicuiq3 monasterio monialiū nostri Ordinis Prouincialis eū numerū monialium cōstituat, qui pro modo & facultate loci, solitisq3 piorum fidelium subsidijs commodè sustentari queant, idq3 prima visitatione suarū prouinciarum vnusquisq3 præstare studeat, quem numerum nisi facta monasterio annua (quæ satis sit) fructuum accessione, augeri nullo modo liceat.

Quot sorores simul esse possint in vno monasterio.

Recipiēda ad religionē quas conditiones debeat habere.

Puella ad religionem, & nouitia ad professionem per vota secreta admittatur.

Quæ suffragia ad professionem necessaria.

Nouitiæ ultra numerū constitutum non multiplicentur.

Quibus ves 7. Cum primum suffragiis capituli aliqua puella re-
tibus uti de cepta est, statim omnes vestium delicias, & inanē or-
beat puella natum deponat, & nigro, vel fusco vestitu, aut albo,
ad religionē sed non serico induatur, ea modestia, & summissione,
iam admissa ut omnes intelligant eam mundo renunciasse, ut Deo
religiose inseruiat, quo vestitu semper utatur, donec
in monasterium introeat, & interea à choreis, & spec-
taculis inanibus abstineat.

Pompa in re 8. Tumultus autem euitandi causa deducatur ma-
ceptione no- ne ad monasterium ab intimis & propinquis mulieri
uitiarū pro- bus, nulla pompa, nullo q3 comitatu aliorum, & sola
hibetur. introducatur in ecclesiam interiorē monasterij, mi-
ssa q3 audita, & sumpta communione, ceteris q3 solē
nibus ceremonijs adhibitis coram reliquis moniali-
bus, a superiore vel deputato vestiatur, qui illam adeo
grauem sacram q3 actionem aliquo sermone profe-
quatur, quod etiam in professione seruetur.

Novitia non 9. Postquam puella monialium vestes suscepit am-
possit exire e plius ē monasterij septis exire non possit, nisi fortasse,
monasterij nondum professam peniteret in monasterium introi-
septis. sse. Si vero semel exierit, nulla illi in posterum facultas
redeundi concedatur.

Ante profe 10. In receptione nouitiarum ante professionem
ssionem quid ex decreto concilij Tridentini nihil recipiatur præter
recipi possit. id, quod advictum, & vestitum eius temporis, quo
Vestes ad fuerint in nouitiatu, necessarium existit.

forman ordi 11. Admoneatur puella recipienda resignare om-
ni facta non ni iuri repetendi vestimenta sua ad modū ordinis fac-
cōcedantur ta, si vel sponte ab ordine resilierit vel fuerit eiec-
dimittentibus etiam si vestimenta propria pecunia emerit.
habitum.

12. Nouitiarum curam sola magistra electa loco à cæteris monialibus separato habeat alia præterea nulla.

13. Hæc nouitias in timore, & cultu Dei, & in obseruatione religionis erudiat, conetur q3 & vitæ exemplo, & assiduïs admonitionibus ita eas instruere, in spiritalis & sanctæ vitæ ratione ut proficientes Deo adiutore perfectæ eius ancillæ possint euadere.

14. Quoniam ex sacri concillij Tridentini decreto professio ante sextum decimum annum completum, & ante annum probationis facta nulla est, nullam q3 parit obligationem, caueant priorissæ & prouinciales ne quauis ex causa vlla nouitia ante eam ætatem, & tempus ad professionem admittatur.

15. Priorissa autem triginta ante dies episcopo significet quo tempore nouitia professura sit, ut vel ipse, vel alius ab eodem deputatus nouitiæ voluntatem cognoscat. Quod si priorissa id facere contempserit, eo ipso in pænas a sancto concilio statutas noverit incurrisse.

16. Nouitiæ autem postquam earum voluntas perspecta, & explorata erit ab episcopo, si id fiat extra clausuram in ecclesia, statim teneantur redire ad conventum, & nullo modo permittantur se conferre ad domos parentum, aut consanguineorum non abstante quacunq3 consuetudine in contrarium, & admo-
neantur nouitiæ, cum recipiuntur de huiusmodi statuto, super quo nec prouincialis poterit dispensare.

17. Et quoniam quæ moniales velum susceperunt professione facta, quotidie horas canonicas dicere tenentur, nullo modo nigro velo donetur, quæ cōgruè legere, & officium dicere, nesciat. Id autem experiri debet prouincialis, vel is cui in hoc vices suas commiserit, qui se præsentem eam legere iubebit.

Magistra sola curam habeat nouitiarum.

Quid docere debeat magistra nouitias

Nouitia non admittenda ad professionem ante annum probationis & decimum sextum ætatis completum

Quo tempore priorissa

significare debeat professionem episcopo.

Voluntas nouitiarum ad professionem ab episcopo exploretur.

Velū nigrū non concedatur monialibus quæ congrue legere

nescierit.

A quibus 18. Velum nigrum, seu consecrationis, nulli monia
cedēdū 19. li detur, nisi steterit per quinque annos in Religione
lum nigrum professum, & nisi, ut supradictum est, distincte legere, ac
diuinum officium recitare, sciuerit. & detur per ma-
nus Prioris Generalis, vel eius commissarij. In Hispa-
nijs tamen attenta longa, & in memoriali consuetudi-
ne indulgemus, ut velum nigrum statim post profe-
ssionem monialibus detur, si tamen legere sciuerit, &
ut detur per manum Prouincialis, vel eius commissa-
rij, nisi aliter ordinauerit Reuerendissimus Pater Or-
dinis.

Renuntiatio 19. Nulla autem renuntiatio bonorum a nouicia fi-
bonorū quo- at, nisi quem admodum a concilio Tridentino iussum
modo facien- est, facultate ab episcopo, vel eius vicario obtenta ad
da. duos Proximos menses ante professionem.

Non profi- 20. Quod vero professione facta eleemosinæ, seu
teatur nisi dotis gratia iuxta consuetudinem, & decretum Pro-
soluta dote. uinciæ ad professam sustentandam monasterio datur,
id, quo tempore, puella religionis habitum suscipiet
(si parentes ita voluerint) apud virum monialibus,
& prouinciali probatum deponatur, ut nullo impe-
dimento tum monialibus præsto esse possit, vel saltem
professionem emittere non permittant, nisi prius solu-
ta dote.

Priorissa nō 21. Caueat autem priorissa, & moniales ne illud
cōsumat do- quod sic pro sustentandis professis, dotis nomine con-
tes monialū ceditur, consumant, sed omnino ex tribus, duas saltem
nisi in emen- partes in emendis redditibus implicent: tertiam
dis reddit- partem, ut ad subleuandas necessitates Monasterij
bus. concedimus, & hoc etiam prius habita facultate
a Prouinciali, qui in casu huius necessitatis assensum
præstabit, ita tamen, ut ultra tertiam partem nequeat dispē-
sare, nisi prius cōsulto Priore Generali, qui sibi expo-
sita urgēte necessitate, quid sit faciendū determinabit.

Cap.

CAP. QVINTVM.

De ministris monialium ac earum electione, & officio,

NULLA MONIALIS
ambiat, aut quouis modo per
se, vel per aliā, honores officia ve,
cuiusvis generis sui monasterij
quærat: hac constituta pena, ut &
ipsa, & quæ hac in re fauerint in ca
pitulo, ad pedes singularum monialium terram deos-
culantes, suā accusent ambitionem, sint q3 voce actiua
& passiua ad annum priuatae,

*Qua pena
punienda
quæ officia
ordinis pro-
curauerit.*

2. Singulae, propria voluntate deposita, & ad obtē-
perandum paratæ, sibi q3 Dei gloriam, & communē
monasterij vtilitatem tantummodo proponentes, ad
honores, & officia eas eligant, quas omni remoto hu-
manitatis affectu, spiritus sancti impulsu, ad id munus
magis idoneas esse iudicauerint.

*Quæ sunt e-
ligende ad
officia &
dignitates
monasterij.*

3. Priorissa ex concilij Tridentini decreto ne minor
quadraginta annis eligatur, quæq3 in vitæ honestate
laudabiliter vixerit octo annis, postquam professa est.
Quod si in eodem monasterio non eiusmodi re-
periatur, ex alio nostri ordinis deligi possit. Si au-
tem superiori, qui præest electioni hoc etiam incom-

*De qualita-
te & ætate
Priorissæ.*

modum esse videatur ex his, quæ in eodem monasterio annum trigessimum excesserint, & quinque saltem annis post professionem recte vixerint, eligatur.

Officiales quæ sunt eligendæ per vota secreta.

4. Priorissa, subpriorissa, discretæ etiam, seu clauariæ, ac omnes officiales & ministræ conuentus, quæ à capitulo eligi consueuerunt, tacitis suffragiis coram superiore ad id deputato eligantur qui extra monasterium ad cancellos, siue fenestellam existat ex decreto Sancti concilij Tridentini: & in electionibus nulla monialis habebit vocem actiuam, siue passiuam, nisi per duos annos extiterit professa in monasterio, & qui electionibus præest non poterit ferre suffragium.

De forma electionis.

5. Nequaquam autem ad hæc officia deligi possint, nisi pluribus dimidia parte suffragiis creentur, ita videlicet, ut pars suâ omnes alias simul excedat, alias reiteretur electio pro ut in nostris constitutionibus habetur parte. 4. Cap. 6. §. 3.

Sorores priorissæ quæ officia habere non possint & quæ officia habere possint.

6. In quibus monasterijs autem plures germanæ sorores sunt, si earum vna monasterio præficitur, reliquæ sorores nec subpriorissæ, nec clauariæ, nec procuratrici, seu scribæ officio fungi possint.

7. Cætera vero officia veluti ianitrices, rotariæ, sermonibus præpositæ, nouitiarum magistræ, sacristiæ præfectæ, & huiusmodi alia habere poterunt, si eligantur.

Quo tempore duret officium priorissæ

8. Priorissæ sint triennales. Absoluto triennio vacent per sexennium ab officiis, nec in eisdem officiis religii possint, ante expletum sexennium nisi grauissima extiterit causa generalis iudicio probata.

Moniales electæ ad officia ordinis non se excusent.

9. Quæ delectæ fuerint, quem admodum earum obedientia postulat, officia suscipiant, & eorum munera sine recusatione humiliter exequantur. Quæ aliter fecerit sine iusta causa à superiore probata, voce actiua & passiuam arbitrio eiusdem superioris sit priuata.

Pri-

10. Priorissa tanquam communis omnium mater ipsarum monialium, & corporis & anime salutis diligentissime consulat, eas q; studiose admoneat, ut puro corde sint, vitæ q; integritatem feruent, & ad perfectionem virtutum omnium contendant: siquidem quæ religionem susceperunt, nisi ad summum illum gradum pro viribus peruenire conentur minus sane efficiunt, quam debent pro vitæ, & ordinis instituto, quod profitentur. Meminerint autem sibi reddendam esse rationem iustissimo iudici erratorum, quæ moniales, negligentia, aut culpa ipsius, admitterit.

11. In primis vero curet, ut pax, & concordia sororum conseruetur, sublatis quo ad eius fieri poterit omnibus dissidijs, & discordiæ causis, ut quemadmodum debent vnum corpus, & vnus spiritus id earum sponso Iesu Christo perfecto charitatis vinculo colligetur.

12. Studeat etiam, ut singulæ suo munere recte fungantur, nec vlla alterius officium occupet, nisi auxiliij causa, idq; ipsius iussu, & ut omnia ordine perficiantur. In primisq; ut silentium horis, ac locis præscriptis seruetur. Si vero alicuius importunitas aut re, aut verbo sororum pace perturbata charitatem violarit, acerrime puniatur.

13. Sub Priorissæ, quæ illa absente eius vicem & locum obtinet, moniales omnes omnino obedientiam, & obseruantiam præstent, quemadmodum earum votum postulat.

14. Maxime munus illius etiam presente Priorissæ circa ea, quæ in choro, & ecclesia ab ipsis monialibus sunt concinenda, versatur, ipsaq; de assensu tamē Priorissæ singulis sabbatis distribuere debet officia conuentus secundum ordinem professionum, & qualitatem personarum, & tabulam conficere ministrarū pro obsequijs ecclesiæ, quam publice legere faciet in

De officio
priorissæ.

Absente prior
rissæ eius vi
cem gerit sub
priorissæ.

De officio
sub priorissæ

in communi refectorio, lectiq; in patenti loco affigi
curabit.

*quæ priorissæ
uel subpriori
ssæ iussa ne
glexerit.*

15 Quæ vero eius, vel Priorissæ iussa neglexerit,
nec pœnitentiam sibi impositam perficere voluerit,
aut superbe, & iniuriose responderit aut, contumaci-
ter defendendo, vel excusando, eas in muneribus suis
impedierit, maxime autem ne reprehendant, aut ca-
stigent eas, quæ deliquerint, vtsuæ contumaciæ, & in-
solentiae graues pœnas pendât apud Prouincialem a-
ccusetur per discretas, sub pœna priuationis earum
officij, si id facere renuerint.

*Capitulū de
culpis singu-
lis hebdoma-
dis habeatur*

16 Singulis etiam hebdomadis Priorissæ capitulū
habeat, corrigendi causa moniales pro erratis, quæ
ipsæ publicè, vel in suorum officiorum munere obeū-
do admiserint (quorum veniam ipsæ spontè atq; hu-
militer coram omnibus petât) eisq; pœnitentiam im-
ponat, aliaq; faciat, quæ nostris institutis tradita sūt,
ad pias in humilitate contiendas, atq; ad virtutes om-
nes studiosè sectadas.

*Quæ pena pu-
nienda quæ
pœnitentiam
a priorissæ im-
positā recusa-
uerit.*

17 Caueant autem moniales, ne pœnitentiam sibi
a Priorissæ impositam pertinaciter recusent, ne ve su-
perioris temporis delicta sibi inuicem iniquo animo
obiiciant. Quæ vero hoc commisserit carceri manci-
petur quousq; Prouincialis de ea, quid sit agendum
statuerit.

*De officio dis-
cretarū &
quomodo se
habere de be-
at in negotijs*

18 Clanariæ probitate, & prudentia ceteris antee-
llant, sciant q; computare, & cōputa intelligere, ac se-
per, nisi legitime impeditæ computis intersint. Sine
quarum consilio Priorissæ nihil graue ad communita-
tem spectans perficere audeat. Imo si circa aliquod
negotiū fuerit orta discordia inter eas, res determine-
tur per suffragia secreta. Quod si in æqualia vota di-
uiderentur, nihil agatur donec Prouincialem cōsue-
rint. Et si omnes discretæ erunt concordēs, & ab ea-
rum

rum opinione sola Priorissa discrepauerit, non audia-
tur Priorissa. Quod si quippiam in contrarium attē-
tare præsumpserit, sit statim officio suo priuata, ac
per decennium in habilis ad omnia officia.

19 In quocūq; monasterio vbi sunt moniales qua-
draginta pauciores, clauarię sint vt minimum tres.
Quod si erunt octuaginta moniales, vel plures, creen-
tur sex clauarię.

20 Quę moniales, reliquarum sermonibus audien-
dis præponantur, & ætate, & probitate sint spectatę:
hęq; diligenter, ac fideliter officio suo fungantur, &
ita loquentibus vel ad fenestellam, vel ad rotam, vel
ad crates assistant, vt quicquid tum intus, tum foris di-
ctū, factum ve fuerit, ipsę audiant, ac studiose anima-
duertant. Nec enim quicquā aut ita secretò proferri,
vt eas lateat, aut quod indignū sit Dei ancillis dici, aut
feri patientur: in quo si quicquā secus commissum
fuerit earum culpa, vel negligētia, quę deliquerit pro
modo culpę penas soluet. Ipsę vero assistrices graui-
ssima pena Prouincialis arbitrio puniētur.

21 Ianitricū munus in hoc cōsistit, vt omnibus ia-
nuis septorū monasterij præsint, quę cū duabus sal-
tē clauibus de beāt claudi, altera earū, vt dictum est, sē-
per manere debet apud antiquiorem ianitricē, vel ali-
am, ea inipedita, nec vnquā ianux clausurę aperiri po-
ssunt, nisi saltē præsentibus duabus ianitricibus.

22 Rotarię autem, quę continuē rotis assistere de-
bent, vbiq; aliqua monialis accita fuerit, prius ac-
cepta licentia superioris, & ad Priorissam delata, ac
ab ea habita venia, monialē statim vocent, nec in hoc
vllō moueantur affectu, aut passione, sed omnes, quę
vocatę fuerint, dummodo nullum obstat legitimum
impedimentum, sine exceptione admoneat.

*Nu merus
discretariū
quotuplex*

*Quid agere
teneantur,
quę audien-
dis sermoni-
bus sūt prę-
positę.*

*Quod sit ma-
nus ianitri-
cis.*

*quomodo ro-
tarię voca-
re de beant
moniales.*

*Præfecta
laborum meli-
gantur.*

*Qua pena
punietur quæ
labores com-
munes recu-
sauerit*

*Cantus pro-
fani a monia-
libus prohi-
bentur.*

*De officio
scribæ &
procuratri-
cis.*

*Quod sit mu-
nus sacristiæ
præfectæ.*

23. Quo tempore mutantur officia, una aut
duæ moniales maturæ, ac prudentes præficiantur mo-
nialium laboribus, quæ ad rotam recipiant, quæ elabo-
randa sunt his distribuant, quæ ad id opus faciendū sunt
idoneæ. Quæ vero elaborata fuerint ab eadē laborū præ-
fecta ad rotam restituantur his, quorum sunt accepta
mercede, ea semper præsentē, quæ rotæ est præposita.

24. Nulla monialis quicquam quod elaborandum
sit, ne cognatorum quidem accipiat sub pena vnius
discipline. Nec vlla morbo, vel iusta alia causa non im-
pedita ab huiusmodi laboribus communibus absti-
neat sub pena priuationis pitantiæ per totum id tem-
pus, quo labori non incubuerit: imo si ultra mensem
fuerit pertinax, & vocē actiua & passiva careat arbi-
trio Prouincialis.

25. In loco ubi moniales in laboribus exercentur
ne sermones, aut cantus profani a religiosarum con-
ditione & instituto abhorrentes à laborum magistra
permittantur, sed semper vel lectio vel sermo spiritua-
lis ibidem adhibeatur.

26. Scriba, seu procuratrix librum introitus, & exi-
tus presentibus Priorissæ, & clauariis scribet, & me-
moriam omnium decretorum, quæ in capitulo à mo-
nialibus in dies fiet in libro determinato annotabit cū
omnibus circumstantiis diei, mensis, & anni, nec non
professionem singularum monialium in altero libro
ad id deputato conscribet parata ad rationem reddē-
dam de omnibus, quando cūq; à superiore require-
tur. Pariter curā habebit omnium instrumentorum
& scripturarū ad monasteria spectantium.

27. Sacristiæ præfecta res ecclesiasticas munde, &
honeste custodiat, & de consilio priorissæ, & clauaria-
rum ordinabit, & disponet de rebus ecclesiæ paratis,
ac reparandis libris, vestibus, calicibus, & alijs rebus
nece-

necessarijs pro ecclesia & tempore debito quotidie omnia ad sacrum faciendum, & diuina officia continenda necessaria diligenter, & acurate præparabit.

28. Quæ prepositæ sunt curæ ægrotantium pias & misericordes se illis præbeant quanta maxima possunt, & patientia, & diligentia, ac tales se illis præstent, quales ceteras vellent, si ipsæ ægrotarent.

De officio infirmariae.

29. Aegrotis cibis & medicamenta opportuna a Priorissa, & ab electis ad id ministris ita adhibeantur ut monasterij facultates tulerint.

Necessaria infirmis non denegentur.

30. Priorissa autem charitatis causa eas quotidie visitet, ut & solatio sit, & melius ab eis cognoscat, ac curet quæ ipsis sint necessaria.

Priorissa quotidie visitet infirmas.

31. Quando aliqua est graui infirmitate oppressa saltem vna ex ministris semper, continue q3 infirmæ assistat, nec quacunq3 de causa eam derelinquat solâ, ne ob incuriâ ministrarum in aliquod animæ, vel corporis periculum incurrat.

Moniales grauius infirmantes solâ non relinquuntur.

32. Sed ne dum corporis sanitatem querimus animi salutem negligere videamur, cogat Priorissa quas cæq3 infirmas statim in principio suæ infirmitatis peccatorum suorum omnium confessionem facere vbi autem confessa fuerit, ei ad memoriam reducatur ut nullo subsistente impedimento sacratissimum viaticum suscipiat, & si periculum esset mortis ea admoneatur de sacramento extreme unctionis, atq3 eidem sine mora conferatur.

Priorissa cogat infirmas ad sacramentum penitentiae Eucharistiae, & extreme unctionis.

CAP. SEXTVM

Depuellis educandis.

*Educatio
puellarum
vbi non est
consuetudo
prohibetur*

BI EA NON VIGVIT CON-
suetudo recipiendi puellas pro edu-
catione, omnino non inducatur. Nan-
quo magis ab hisce curis moniales
fuerint liberae, eo magis in Dei obse-
quijs se se exercere valebunt,

*Conditiones
requisitae ad
educationē p-
uellarū vbi
viget consue-
tudo.*

2 AT vero vbi consueuerint nostrae moniales hu-
iusmodi puellas ad educandum intra claustrum admit-
tere, illae ante omnia seruentur conditiones, quae circa
istud a sacra congregatione nobis praescribuntur, quae
sunt. Primo vt puella introducenda sit maior septē
annis, minor viginti quinque, secundo quod ingredia-
tur sine alicuius famulae comitatu, tertio quod id fiat
de consensu monialium, & Prouincialis, cui clausurae
commissa est cura. Quarto quod de semestri in seme-
stre per anticipationem solvatur quod pro alimentis
est soluendum iuxta conventionem: curabit autem
Prouincialis in vnaquaque Prouincia, & in quouis mo-
nialium conuentu quam primum hanc taxam edicere.
Quinto induantur tales puellae vestibus decetibus nigri
fusci, aut albi coloris absque monilibus, annulis in au-
ribus, & caeteris huiusmodi, ita vt omnia pudori vir-
nali apprimē conueniant, sexto seruent clausuram si-
lentium, & alia omnia, quae etiam a monialibus seruā-
da, sunt praescripta, neque cum propinquis, alijs ve ex-
ternis colloquantur, nisi seruatis ijs, quae supra de moni-
alibus hoc ingenere decreta sunt, septimo quae semel
monasterio exeunt, amplius reuertendi in illud, non habe-
ant facultatem, nisi moniales fieri voluerint. CAP-

CAP. SEPTIMVM

De confessoribus, concionatoribus, visitatoribus, & capellanis.

PROVINCIALIS DOCTOS
 pios, ac prudentes concionatores *Quo tempo*
 adhibeat, qui infra annum bis saltē *re conciona*
 per singulos menses ad cancellos *tores prædi*
 colloctionum monialium, vel ad *cabūt in mo*
 fenestellas Ecclesiæ Verbum Dei *nasterijs*
 prædicent, eas q; erudiant in om- *monialium*
 bus, quæ ad cultum, & sempiternam salutem conse-
 quemdam pertinent. In aduentu tamen singulis die
 bus festis, & in quadragesima etiā feriis sextis, præter
 festa, sermones habeant.

2 Concionatoribus non liceat cum aliqua monia-
 lium loqui, nisi de hoc specialem habeat à superiore
 facultatem.

*Predicato-
 res non allo-
 quantur cū
 monialibus*

3 Præficiantur etiā monialibus confessores & æta-
 te prouecti, & prudentes, & Deum timentes, qui die
 bus statutis audiant peccata monialium, & quando
 eunq; ad hoc munus, à monialibus iuxta earū deuot-
 tionem requisiti fuerint, eis q; sacro sanctam Eucha-
 restiam administrent, pro vt supra fuit expositum.

*De quali-
 tate confe-
 ssorum mo-
 nialium.*

4 Siquis autem ad huius modi munus à Prouincia-
 ciali, vel alias à superiori alio legitimo non admissus
 Quæ pœna
 puniendus
 sacra-

quisque licet sacramentum penitentie alicui moniali ministrare au-
tiis monialium sus fuerit, sit eo ipso ex prouincia exul per quinque an-
confessiones nos voce actiua & passiua, priuatus. Monialis vero
audierit. per sex menses velo expoliata maneat si scienter illi
Confessores fuerit peccata confessa.

monialium 5. Confessores de triennio in triennium mutantur
in capitulo incapitulo Prouinciali nisi vrgenti de causa Prouin-
prouinciali ciali, & diffinitoribus aliud expedire videbitur.

mutentur. 6. Confessores in monasteriorum locis (quos foref-
Confessores terias vocant) ne morentur cibi capiendi causa, nisi
non capiant confessionis tempore.

cibum in fo- 7. Nec etiam ibi nocte cubent, nisi cum alicui ex
resterijs. monialibus mors instaret, ut prebito esse possint pro

Quo casu po- administrandis sacramentis, & reliquis pietatis offi-
ssit confessor cijs, aut cum propinquum monasterio domicilium
pernoctare. non habent.

Prouincia- 8. Prouincialis tamen, & visitatores quo tempore
les & visi- visitant monasteria, monialium, ad expensas conuen-
tatores. tuum fratrum visitando moniales viuere debent si ibi fra-
trum nostri ordinis monasteria habeantur, apud eos
diuersari debent, nec graues esse monialibus. Vnde
vbi monasteria nostrorum fratrum sunt, etiam tem-
pore visitationis volumus prouinciales, & visitatores
viuere expensis fratrum, non monialium, a quibus e-
tiam pecuniam, munera, aut premium, etiam sub no-
mine expensarum, victus, vel itineris recipere inter-
dicimus. A monasterijs vero, quae sunt in ciuitatibus,
vel oppidis in quibus fratrum monasteria non habentur,
sufficiet habere moderatum cibum tantum, reli-
quas expensas pro itinere suscipere poterunt a tota
Prouincia, ut moniales aperte intelligant in huiusmo-
di visitatione tantummodo a nobis consuli Dei glo-
rie, & ipsarum salutis.

Caput.

9. Capellanos studebunt Prouinciales deligere, qui *capellani a*
 sint non minus moribus, quam ætate graues, qui sibi *a prouincia*
 adeptam esse facultatem intelligant loquendi cū alijs *li elegantur*
 monialibus, quam cum ijs quæ sacristiæ præf *doctrina &*
 sunt, quibus cum ad rotam ecclesiæ quam *virtute præ-*
 breuissimè loquentur de ijs, quæ ad *dicti.*
 missæ sacrificia
 sunt neces
 saria.

CAP. OCTAVVM

De rerum temporalium administratione.

R DINAMVS QVOD
 bonorum temporalium nos-
 trarum monialium administra-
 tionem in posterum vnus ex nos-
 tris Regularibus habeat, qui sit fi-
 delis, diligens, & in pertractan-

*De qualita-
 te procura-
 toris monia-
 lium & eius
 officio.*

dis negotijs prouidus, & accuratus, ut omnes reddi-
 tus ad monasteria spectantes exigat, causas coram
 quibuscunq; iudicibus pertractet, prouisiones re-
 rum comestibilium suo tēpore faciat, emēda-emat,
 ac demum quæcunq; extra clausuram erunt pera-
 genda fideliter, & studiosè peragat, sæculares vero
 xcoomos in prima visitatione sua prouinciales (red-
 dita prius suæ administrationis ratione) ab huius
 modi munere amoueant.

F

Habea-

De libro habendo ad redditus annuos certos scribendos. 2. Habeatur liber, in quo distinctè sint conscripti omnes redditus annui certi ex quacumq; ratione ad conuentum prouenientes, siue ex locatione, siue ex legatis, siue ex annuis censibus vel aliunde, et ubi aliquid erit exigendum Priorissa, et clauaria, præsentem scribam seu procuratrice dent dicto Regulari procuratori papyrum seu schedulã, in qua sint annotati omnes redditus tunc temporis exigendi. Qua libet uero hebdomada idem procurator teneatur reddere rationem exactorum, et totum fideliter consignare Priorissæ, clauariis, et procuratrici, quæ in alio libro separato annotet ea, quæ à procuratore fuerint exacta, et consignata, ne ulla fraus ullo pacto valeat interuenire.

Quomodo expensæ scribendæ in libro. 3. Quæ exacta, et consignata fuerint, reponantur in arca trium clauium, et quando opus fuerit expedi ab eisdem, eodem modo et forma expressa, ut supra consignentur pecuniæ opportune pro expensis faciendis, et singula hebdomada sigillatim, et distinctè conscribantur in libro ad id deputato, volumus autem quod ante quam huiusmodi expensæ subscribantur, et approbentur à priorissâ, et clauariis, in publico refectorio coram omnibus clara uoce saltem semel in hebdomada ad summum legantur, ut si aliqua monialis aliquid habuerit contradictas expensas, liberè dicat, et admoneat, et ubi erit aliqua grauis difficultas ad Prouincialem deferatur, ac ab eo sententia expectetur.

Scripturæ ad conuentus pertinentes, quomodo seruandæ. 4. Omnes scripture ad conuentus nostrarum monialium spectantes claudantur in arca trium clauium, quarum una à priorissâ, duæ reliquæ à duabus clauariis conseruentur. Et si contigerit aliquam ex illis extrahi debere pro defendendis iuribus in iudicio, habeatur liber, in quo omnes scripturæ que extrahun

tur, annotentur cum expressione temporis, quo sunt extractæ, personæ, cui consignatæ, et effectus, propter quem sunt expositæ. Nota vero illa subscribatur ab illo, cui sunt consignatæ, et quando reportantur, deleatur memoria de libro, et suo loco reponantur. Sed caueant moniales, ne alicui extraneo scripturas authenticas quacunque de causa concedant sub pena priuationis officij, vocisque activæ, et passivæ arbitrio nostro, priorissæ, et clauarij.

5. Ut autem tutius bona stabilia conseruentur, statuimus, ut infra spatium sex mensium in quolibet monialium nostrarum monasterio conficiantur inventaria autentica omnium rerum stabilium, prediorum domorum, legatorum, censuum, et aliorum huiusmodi cum omnibus coherentibus, et debitis personarum locorum, temporum, causarumque circumstantiis, quorum inventariorum tria sint exemplaria: alterum (ut dictum est) maneat in arca trium clauium conuentus, alterum transmittatur ad archiuum Prouinciæ, aliud Romam mittatur ad archiuum generale totius Ordinis.

Inuentaria bonorum infra sex menses conficiantur.

6. In uisitatione prima curabunt Reuerendi Prouinciales, ut omnes expensæ superflue, quæ quandoque proficiunt à monialium monasterijs, rescendant, nec ullæ admittantur, nisi uerè necessariæ, et quæ potissimum fiunt pro monialium subleuandis necessitatibus.

Expensæ superflue prohibentur.

7. Duabus clauibus, quibusque diuersis horrei, et eius loci, ubi asseruatur farina, Ostia claudantur, quæ singule, à singulis matribus ei officio præpositis custodiantur. Ex autem semper adsint, cum triticum, vel farina importatur, vel exportatur.

Quomodo triticum seruandum.

Bona conuentus non alienentur.

Fabrica non construatur nisi de consensu conuentus & provincialis.

Fabrica non incipiat absq; exemplari.

Moniales ad regulam & constitutiones teneantur.

8. Priorissa, & moniales bona monasterii, permutare, locare, aut contrahere nullo modo possint, nisi sciente Prouinciali, aut alio de eius mandato speciali nomine ipsius, seruatis etiam iis, quæ iure seruari debent. Aliter contractus sit eo ipso irritus, & nullus.

9. Nec item ædificare audeant, nisi consentiente toto gremio conuentus, vel saltem maiori, & saniori parte, atq; item cum beneplacito, & assensu Prouincialis, qui operam dabit, ut fabrica, quam minimo sumptu commodè, & decenter fiat.

10. Cæterum statuimus, ne ullus monialium conuentus fabricam ullam perpetuam incipiat, seruatis etiam supradictis, nisi prius à famoso, & diligenti architecto totius operis exemplar fuerit compositum.

11. Procurator monialium tempore debito, circa messem nuper factam, prouideat de tritico necessario pro victu monialium per totum annum. Quod si pecuniæ non suppetere, consulatur Reuerendus Prouincialis, ut ex aliqua parte cum minore damno, & interesse conuentus colligantur. Vel quod nos iudicamus magis opportunum tertia pars dotis professarum, quæ ut supra concessimus posse expendi pro necessitatibus monialium, reseruetur in arca ad hunc solum effectum.

12. In reliquis vero sciant moniales nostræ se teneri ad obseruantiam regulæ, & constitutionum nostrarum, quatenus earum sexui, & statui, vel arctioribus legibus, & consuetudinibus non repugnant.

Cap.

CAP. NONVM

Demodo faciendi capi- tulum culparum.

CAPITVLVM CVLPA- *Quomodo*
rum in qualibet septimana per *& quando*
Priorissam, aut subpriorissam cele- *agendum ca-*
bretur die, & hora magis accommo- *pitulum cul-*
data, vbi excessus, & culpæ monia- *parum.*
lium media charitate corrigantur,
pullato anteligno, & audito omnes moniales conue-
niant ad capitulum sine mora, quibus congregatis
Priorissa, aut illa, quæ præ est capitulo, iniugant cui
voluerit legere lectionem ex constitutionibus, &
lectrix dicat. *Iube domne benedicere,* & præsidens
subiungat, *Regularibus disciplinis nos instruere digne-*
tur magister celestis. Respondeant omnes. *Amen.*
& legens dicat vsq; ad signum præidentis omnibus
stantibus quo facto dicat. *Tuauntem Domine misere-*
nobis, & omnes respondeant *Deo gratias,* deinde di-
cat præsidens *Benedicit* & omnes respondeant *Dñs.*
Tunc si placuerit Priorissæ aliquem sermonem spiri-
tualem facere, faciet breuiter, quo finito omnes dicent
culpas suas hoc ordine, & modo. Primò dicent
culpas suas nouitiæ genibus flexis prostermentes
se prius, & terram deosculantes binæ, & binæ ab an-
tiquioribus incipientes, & moneantur profice-
re in bonis moribus, & vitare otium, & earum,
negli-

negligentię eis ostendantur. Secundo dicent culpas suas conuersę, sicut nouitię, et hortentur perseuera-
re in deuotione, et labore, et præcipue ut infirmis, et
senioribus charitatiue ministrent, et ut monialibus
choristis reuerentię exhibeant. De inde si quę mo-
niales sint uoce et loco carētes dicent culpas suas post
conuersas, et nouitię, et sicut illę. Ultimo egressis no-
uitiis, conuersis, et uoce, et loco carentibus: reliquę
moniales similiter se prosternant habitum deosculan-
do, et statim surgant inclinantes se versus superiore, et
dicant suas culpas incipiendo a senioribus hoc mo-
do. Reuerenda mater priorissa dico meam culpā Deo,
et tibi de omnibus negligentis, quas commissi in ob-
seruantia regulę, et constitutionum nostrarum. Sed
præcipue dico meam culpam de fractione silentii in
choro, claustro, refectorio, et alijs locis, in quibus illud
seruare teneor. Præterea dico meam culpam de offi-
cijs, quę iniunxit obedientia: negligenter administra-
tis, Item dico meam culpam quod a senioribus debitum
non exhibui honorem, et cum æqualibus non me hu-
militer gessi, cum inferioribus, non ea, qua decet famu-
las Christi, simplicitate conuersata sum: omnes de pre-
cor, ut me de omnibus meis erratis christiana charita-
te admoneant, ut a te misericorditer corripiar.

**De modo ac-
cusandi mo-
niales in ca-
pitulo.**

2. Si aliqua monialis uoluerit aliam accusare, aut
monere, non exaggeret uerba, sed simpliciter propo-
nat in hunc modum. Nostra soror fecit hoc, aut negle-
xit illud, aut assueta est sic delinquere, nominando cul-
pam. Accusata uero si se culpabilem agnoscat, dicat
humiliter, mea culpa, si uero se inculpabilem cognos-
cat, prius petita licentia loquendi a priorissa dicat, be-
nedicite, non recordor me fecisse, aut omisisse, quod no-
stra soror dicit. Et tunc si sit aliqua monialis, quę cog-
nouerit

nouerit ueram esse culpam, quę negatur, perhibeat testimonium etiam non interrogata, simpliciter dicendo, soror nostra me uidente, aut audiente rea est culpę, de qua accusatur, et tunc nec accusans, nec accusata, nec testis ulterius replicent, nisi a Priorissa interrogentur, et Priorissa prosua prudentia imponat penam satisfactiuam pro modo culpę, et qualitate personę.

3. Nulla monialis cum accusatur, aut reprehenditur impatenter, et furibunde respōdeat, alioquin grauius puniatur arbitrio præsidentis. *Furibunde non respōdeat accusata.*

4. Nulla monialis pręsumat culpam alterius pertinaciter defendere sub pęna grauioris culpę per diem. *Nulla culpā alterius defendat.*

5. Aduertant moniales nostre quodd in capitulo nulli licet loqui, nisi habita prius licentia a pręsidente, Et quę imposito sibi silentio non siluerit, ę capitulo expellatur, nec habeat vocem, et locum pro illo die. *Moniales in capitulo sine licentia non alloquantur.*

6. Secreta capituli, quę priorissa celanda commiserit, nulla monialis audeat secularibus, aut ecclesiasticis personis etiam religiosis reuelare sub pęna excommunicationis ipso facto incurrenda, et priuationis loci, et vocis per tres annos. *Qua pęna puniatur quę secreta capituli reuelauerit.*

7. Finito capitulo fiat commemoratio sororum, familiarium, et benefactorum uiuorum, et defunctorum pro ut habetur in Breuiario nostro, Deus miseretur nostri &c. et finito capitulo dicat præsidentis sit nomen Domini Benedictum, et respondeant omnes, *Commemoratio benefactorum in capitulo faciēda.*
ex hoc nunc et usq; in seculum.

CAP. DECIMVM

Deculpa leui, & pæna leui.

*Quæ sit le-
uis culpa &
de pæna ei
debita.*

EVIS CVLPA INCV-
rritur cū aliqua monialis nos-
tra ad chorū vocata, aut ad alia obe-
dientiæ officia non venerit compe-
tenti festinatione, si in ceremoniis
chori non sequatur antiquiores, si

ante lectorile non sit ordinatē, si garrulitates fecerit
in refectorio, si malē legendo, vel cantando non se hu-
miliauerit statim coram omnibus, manum suam po-
nendo ad terram, eam q; osculando in signum recog-
nitionis culpæ, & quod defecerit, si vestes sacras, vel li-
bros ecclesiasticos malē tractauerit.

De his, in capitulo veniam petentibus iniungatur
a præidente vnus psalmus, vel oratio aliqua spiritua-
lis, non petentibus maior pæna iniungatur.

Deculpa media & pæna.

*Que sit cul-
pa media &
eius pæna.*

Media culpa incurritur, si aliqua monialis non de-
putata ad cantandum intonet in choro, si sit loquax
in choro, si intrans, vel exiens chorum non humiliter
se inclinet versus altare, si officio per tabullam assigna-
to defuerit. si silentium in refectorio fregerit, si man-
datum ad quod totus conuentus tenetur, scienter di-
miserit.

De supradictis & similibus culpis veniā petentes
vnā recipiāt disciplinā cū psalmo de profundis, non
petentibus maior pæna infligatur,

De culpa, et pæna graui.

CRauis culpa incurritur, si quæ monialis negligat *Quæ sit culpa*
imitari superiores in ceremonijs Ordinis, si assue *pæna ei debita.*
scat officio per tabulã assignato desse, si legitime occu-
pata aliam non substituat, si assuescat vaniloquio, si dor-
mierit sine scapulari, si tempore silentij strepitum fa-
ciat, si minutionem sanguinis faciat sine licentia Prio-
rissæ, si pompa utatur in uestibus, si non vacauerit ora-
tioni mentali cum reliquis, si cū altera moniali in præ-
sentia Priorissæ, aut subpriorissæ inhonestè contende-
rit, si ueniam negauerit petenti pro aliquo commissio-
ne contra eam, si iurare etiam leuiter consueuerit, si ieiun-
ia Ordinis sine licentia fregerit, si cellam suam, aut uesti-
menta, aut aliquid aliud sine licentia superioris per-
mutauerit. Pro his culpis et similibus ueniam peten-
tibus, et non accusatis duo discipline dentur in capi-
tulo, et per duos dies ieiunet in pane, et aqua, accusa-
tis uero una disciplina, et una dies Ieiunij superad-
ditur.

De culpa, et pæna grauiori.

CRauior culpa incurritur, si monialis vocata plu- *De culpa et*
ries pulsatione cimbali ad aliquem contractum *pæna grauiori.*
stipulandum negligens fuerit uenire, si sabbatis ad cō-
pletorium, et Dominicis diebus, et festis ad chorū non
uenerit cum cappa alba, si cantat in choro lasciuia, et
prohibita, si transgressa fuerit constitutiones de absti-
nencia carniū, si alteri conuiciosè, et irreuerenter lo-
quuta fuerit. Si priorissa, aut sub Priorissa non visitaue-
rit dormitorium, et cellas omni nocte, si confiteatur ex

G transis

traneis extra articulum extremæ necessitatis, si ausa fuerit abstrahere se a communione generali sine licentia, si Priorissa, aut quæ deputata est curandis infirmis, circa eas negligens fuerit, si literas aliarum monialium aperuerit, aut retinuerit malitiosè, si coniurationem, conspirationem, aut colligationem contra suos superiores fuerit machinata, si obiecerit defectus, aut vitia contracta ex parentibus, si obiecerit crimen correctum. Si percusserit malitiosè aliam monialem, si mittat literas, vel nuntia nostris fratribus sine licentia, si defenderit culpam suam, aut alterius in capitulo pertinaciter. Si cum Priorissa quantum cunq; leuiter contendere ausa fuerit, si præceptum eius non adimpleuerit, si mendax, aut seminans discordias manifestè reperta fuerit.

Q V E autem hæc, et si milia perpetraverit, et accusata fuerit conuicta, ita ut negare nequiverit, suam penitentiam faciat in hunc modum, accipiat unam disciplinam cum psalmo miserere in capitulo, et comedat panem, et aquam, postquam comederit vadat ad cellam sibi à presidente assignatam, et in ea persistat ad libitum presidentis, et quandiu fuerit in penitentia non communicet, nec chorum ingrediat, nec intersit alicui electioni, nisi electio sine dispendio differri non possit. Nam tunc releuetur à penitentia, ut intersit electioni, et facta electione redeat ad penitentiam, et non fungatur suo officio, si a liquod habuerit durante penitentia.

N V L L A monialis audebit illi loqui sine superioris licentia, ut intelligat se sequestratam à consortio aliarum sororum, ad quod non redibit nisi per penitentiam. Priorissa tamen ne impatienter ferat suam penitentiam, aut ne in tentationem desperatio.

perationis labatur, mittat aliquas moniales prudentes, quæ moneant ipsam ad pænitentiam suam faciendam humiliter, et deuotè.

ETIAM Aduertant Priorissæ, quod aliud est comedere panem, et aquam, alium est comedere in terra. Nam quæ adiudicata est, ut comedat panem, et aquam, debet sedere in ultimo loco mensæ coram toto conuentu, et ibi comedere panem suum. Quæ autem adiudicata est, ut comedat in terra, debet sedere super asserem nudum super terram cum cappa alba, et nesci pane, et aqua, et debet expectare usq; ad signum completæ refectionis, et tunc alijs surgentibus de mensa, ipsa de terra surgat, et uadat usq; ad ecclesiam ad gratias post novitios, et carentes voce et loco.

De culpa, & Pena GRAVISSIMA.

GRAVISSIMA culpa incurritur si procuratrix defraudauerit bona conuentus, vel introitum non integrè annotauerit, aut expensam fraudulenter multiplicauerit. Si professa officium diuinum recitare omiserit. Si causa incendiij extiterit in dormitorio, vel alio loco. Si de secretis monasterij quicquam, vel minimum sæcularibus, aut extraneis reuelauerit. Si conuersa discat legere sine licetia Generalis. Si literas Generali, vel Prouinciali missas, vel ab eisdem alijs missas aperuerit, vel malitiosè retinuerit. Si pertinaciter prælatæ non obediat. Si cau-

*Quæ sit culpa
Gravissima et
de eius pena.*

sa fuerit quod Ordo, Prouincia, vel conuentus, vel aliquis superior aliquod malum patiat, et hoc propter coniurationem, vel propter recursum ad seculares. Si fuerit maga, vel sacrilega utens rebus sacris ad malos fines. Si in peccatum carnis lapsa. Si iniuriose loquuta fuerit de Domino Papa, Cardinalibus, Regibus, aut praelatis Ordinis. Si potuit accusare aliquam ante superiorem, et non accusauit, et postea diffamauerit, si testimonium falsum contra aliquam dixerit, si diuisionem, aut partialitatem in conuentu fecerit. Si contra Generalem, vel Prouincialem arma leuaue rit ad percutiendum, etiam si non percusserit. Si monialem etiam conuersam enormiter laeserit. Si fuerit proprietaria. Si fuerit incorrigibilis, quae culpas non timeat committere, et pœnitentias recuset facere.

SI SV PRADICTA CRIMINA ALI-qua monialis, vel similia commiserit, data prius sententia à Priore Generali, vel Prouinciali, vel eorū commissario carceri mancipetur, in eodem permansura, donec tempus taxatum pro illo crimine adimpleuerit, vel per Generalem misericorditer cum ea fuerit dispensatum, attenta sua laudabili pœnitentia, patienter, et cum humilitate supportata. Quae autem incarcerationa fuerit iuste, statim amittit vocem, et locum, et tenetur ieiunare in pane, et aqua secundis, quartis, et sextis feriis. Ad incarcerationam nulla monialis potest adire, nec illam alloqui, nec causa uisitationis, nec ministrationis sine licentia superioris sub pœna carceris.

ADVERTANT moniales nostrae præter has pœnas esse alias taxatas in nostris constitutionibus, quas subire tenebuntur, quae talia delicta commiserint, ut pote priuatio vocis, et loci, priuatio officij, suspensio officij, in habilitatio ad officia, et sententis ex communicationis.

De modo induendi no-

VITIAS.

CVM induenda nouitia fuerit in monasterium in-
troducenda, et hora recipiendi habitum appropin-
quauerit, deducatur ad chorum processionaliter can-
tantibus monialibus hymnum. *O gloriosa Domina.*
Quo finito versiculariæ dicent, *Ora pro ea sancta Dei-*
genitrix, et chorus respōdeat, *ut digna efficiatur pro-*
missionibus Christi. Et qui facit officium dicat sequen-
tem orationem dicendo *Dominus vobiscum*, et respon-
deant, *et cum spiritu tuo*, habens stollam super cap-
pam albam, et ad eius dexteram posita sit aqua bene-
dicta.

Oremus.

DEVS, qui excellentissimæ virginis, et matris
Mariæ titulo humilem Ordinem tibi electū sin-
gulariter decorasti, et pro defensione eiusdem mira-
cula suscitasti, cōcede propitius, ut cuius commemo-
rationem deuoti veneramur, eius auxilijs in præsentī
muniri, et in futuro gaudijs sempiternis perfrui me-
reamur, per Christum dominum nostrum.

QUINTERIM induenda accedat ad fenestram
ferream, et genuflectat ante præidentem, qui interro-
gabit in duendam quid petat, et illa respondente
misericordiam Dei, Ordinis paupertatem, habitum glo-
riofissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli, et so-
cietatem sororum Præidens graui sermone explicet pe-
titionem pro ut dominus dederit. De inde exponat la-
bores, aueritates, difficultates Ordinis, et regulæ, et
constitutionum similiter explicet tria uota, quæ ob-

seruare debeat obedientiam scilicet, castitatem, & paupertatem, quibus declaratis requirat ab illa an ista tria velit propter amorem Dei obseruare, et induenda respondeat, quod gratia Dei freta, et orationibus sororum fulcita obseruare conabitur. Tunc præsides dicat. *Deus qui te incepit in nobis, ipse te perficiat per Christum dominum nostrum.* Respondeant chorus. *Amen.* Interim denudetur uestibus secularibus, et præsides dicat. *Exuat te dominus veterem hominem cum actibus suis.* Et respondeat Chorus. *Amen.* Mox surgant moniales, et præsides dicat. Versus. *Domine Deus virtutum conuertere nos.* R. *Et ostende faciem tuam, et salui erimus.* versus. *Domine exaudi orationem meam.* R. *et clamor meus ad te veniat.* versus. *Dominus vobiscum.* R. *et cum Spiritu tuo.*

Oremus.

Domine Deus virtutem suplices de precamur clementiam tuam, ut hanc femulan tuam. N. miserationis tuæ abundantia ab omni vetustatis ereptione expurget, et capacem sanctæ nouitatis efficiat, per Christum D.N.

Oratio.

Deus indulgentiæ, & misericordiarum pater, qui seueritatem tuæ discretionis temperans, indulxisti, ne filius portet iniquitatem patris

tris, & mirabili dispensatione, malis benè vtens:
tuæ dignationis gratiam per peccatorum minist-
terium frequenter largiris, quæ sumus im-
mensam clementiam tuam, vt huic famulæ tuæ
non obstat, quod habitum nostræ sacrae reli-
gionis, ad honorem Beate Mariæ virginis de
monte Carmelo dedicatæ, per nos, tanto, ac tali
ministerio indignos, hodie suscipit: sed ministe-
rium, quod per nos exterius exhibetur, tu interi-
us per donū sancti spiritus exequaris. Per Chri-
stum dominum nostrum. Respon. Amen.

Oremus.

Domine Iesu Christe, æterni Patris vnige-
nite, qui nostræ mortalitatis regmē in bea-
tæ, & intemeratæ virginis Mariæ utero indue-
re, & mundum peccatis inueteratum, per tuæ
incarnationis mysterium, renouare dignatus es:
te supplices exoramus, vt intercedente ipsa tua
genitrice Maria, huius sanctæ Religionis Patro-
na præcipua, hæc famula tua in spiritu mentis
sue renouata, veterem hominē cum actibus suis
exuat; & nouum hominem, qui secundum Deū
creatus est, induere mereatur. Qui viuīs.

SANCTE Spiritus, qui te Deum, ac Domi-
num reuelare dignatus es mortalibus, immen-
sam tuæ pietatis postulamus gratiam: vt sicut
ubi vis spiras, sic & huic ancillæ tuæ affectum

deuotionis concedas: vt per intercessionem beatissimæ virginis Mariæ, cui peculiariter in sancta religione deuotum exhibere disposuit famulatum, eam à vanitate sæculi veraciter cōuertas: & ad huius sancti propositi obseruantiam facias ita certatim feruere, vt iustè, & piè viuendo, per talem humilitatis, & obedientiæ, castitatis, abdicationisq; proprietatis, in fraterna charitate feruida, fælici perseuerantia, huius sancti propositi cursum salubriter valeat cōsummare: quod ipse præstare digneris, qui cum Patre, & filio vis, & regnas Deus in sæcula sæculorum.

Resp. Amen.

¶ Post hæc dum nouitia induitur uestibus interioribus Religionis præsidens benedicat habitum dicendo versum. *Adiutorium nostrum in nomine domini. R. qui fecit celum et terram. versus. Sit nomen domini benedictum. R. ex hoc nunc, et usq; in sæculum. versus. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. versus. Dominus vobiscum. R. et cum spiritu tuo.*

Oremus.

DOMINE Iesu Christe, qui tegmen nostræ mortalitatis induere dignatus es, obseruamus immensam tuæ largitatis abundantiam ut hoc genus uestimentorum, quod sancti patres ad humilitatem cordis, contemptum mundi, et candorem mentis significandū ferre sanxerunt,

ita

ta benedicere digneris, ut hæc famula tua, quæ
eo usa fuerit te Christum induere mereatur.
Amen.

De inde benedicat corrigiam dicens.

¶ Omnipotens sempiterne Deus pius, et mise-
ricors, qui peccatoribus pietatis tuæ misericor-
diam, quærentibus ueniam, et misericordiã tri-
buiſti, Oramus immensam Clemenciam tuam,
ut hanc corrigiam bene **B**edicere, et sancti **S**an-
ctiſſimæ digneris, ut quæcûq; pro peccatis suis cin-
ta fuerit, et misericordiam tuam imploraue-
rit, ueniam, et indulgentiam tuæ sanctæ miseri-
cordiæ consequatur. Per Christum Dominum
noſtrum.

Et poſtea benedicat uelamina dicens.

¶ Bene **B**edic quæſumus omnipotens Deus ue-
lamen iſtud famulæ tuæ capiti imponendum, ut
in ipſum bene **B**edictio tuæ pietatis descendat,
ut ſit in ea ſanitas, ſanctitas, caſtitas, uirtus, victo-
ria, ſanctimonia, humilitas bonitas, manſuetu-
do, legis plenitudo, et obedientia, ac Dei patris
et filij **P**atris & Spiritui Sancti perpetuo auxilio
protegatur per Christum Dominum noſtrum.

Deinde benedicat Breuiarium dicens.

¶ Domine Jeſu Chriſte, qui diſcipulos tuos ora-
re docuiſti, ſuſcipe quæſumus bene **B**edicendo

H

ora

orationes famule tuæ, & eam aspirando præueni, et adiuuando prosequere, ut cuncta eius oratio, à te semper incipiat, et per te cæptafinietur. Per Christum Dominum nostrum.

Et completis benedictionibus aspergantur vestimenta aqua benedicta.

Et dum à monialibus nouitia induitur habitu Ordinis præsidens dicat. *Dominus vobiscum. R. Et cū Spiritu tuo.*

Oratio.

¶ **A**desto Domine supplicationibus nostris, ut famulam hanc bene iudicare digneris, et eam cui in tuo nomine habitū sanctæ Religionis virginis Mariæ imponimus à mundi impedimento, et sæculari desiderio defende, et concede ei in hoc sancto proposito deuote persistere, et remissione peccatorum percepta ad electarū tuarum ualeat peruenire consortium: per Christū Dominum nostrum. Amen.

Et postea dicat. *Induat te Dominus nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iusticia, et sanctitate veritatis. In nomine patris. & filij, & Spiritus sancti. faciens signū crucis. R. Amen.* Deinde accipiat corrigiam præsidens, et conuersus ad altare dicat. *Accinge Domine Iesu Christe lumbos mentis eius, ut se uiat tibi in taberniculo tuo, qui uiuis, & regnas in secula seculorum. Amen.*

Dum præcingitur nouitia, à monialibus dicat præsidens. *Accipe corrigiam super lumbos tuos, ut sint lumbi tui præcincti in signum tēperantiæ, & castitatis in nomine patris, & filij et Spiritus sancti. Amen.*

Et imponens scapulare dicat. *Tolle iugum Christi suae*

ue, et onus eius leue in nomine patris, & filij, & Spiritus sancti. Amen. Deinde accipiat præfatus cappam albam, et conuersus ad altare dicat. Mortifica Domine Iesu Christe famulam tuam, ut uestimento humilitatis, & salutis circumdetur. Qui uiuis & regnas in secula seculorum. Amen. Et dum nouitiæ imponitur cappa à monialibus dicat præfatus. Accipe clamidem albam in signum puritatis, & continentie, ut Deo seruias in simplicitate, & charitate in nomine patris, & filij, & Spiritus sancti. Amen. Deinde accipiat breuiarium, et conuersus ad altare dicat. Septies in die laudes dicat tibi Domine Iesu Christe, ut mens eius ad super celestia erecta tibi, qui es omnium in te credentium salus sempiterna in hæreat. Qui uiuis, & regnas in secula seculorum. Amen. Deinde traddat breuiarium dicens. Accipe signum orationum in manibus tuis, ut more contemplatiui contempta felicitate terrena præsentem uitam habeas in patientia, & indefiderio futuram cupiens dissolui, & esse cum Christo In nomine Patris, & filij, & Spiritus sancti. Amen. Post modum accipiat candelam accensam, et conuersus ad altare dicat. Domine Iesu Christe, qui illuminas omnem hominem uenientem in hunc mundum, illustra faciem tuam, super ancillam tuam, ut reuerens lumen agnoscat, et ardenti charitate diligat. Qui uiuis, & regnas in secula seculorum. Amen. Deinde traddens candelam dicat. Accipe candelam in manibus tuis in signum superne illustrationis, et inflammata charitatis. In nomine patris, & filij, & Spiritus sancti. Amen. Deinde accipiens uelut candidum (quod debet portare nouitia tempore sui nouitiatus) & conuersus ad altare dicat. Auerie domine Iesu Christe, et aperi oculos ancilla tue ne uideant uanitatē, ut in corde eius uerā uitā conspiciat, & in omnibus actibus eius ardenti delectione perquirat. Qui uiuis, et regnas in secula seculorum. Amen.

Et ponat ei uelum dicens. *Accipe uelum candidum super caput tuum in signum munditiæ, puritatis, et obedientiæ. In nomine patris ✠ et filij ✠ et Spiritus ✠ sancti. Amen.* Deinde aspergat nouitiam aqua benedicta, & extendens manum super eam dicat. *Dominus uobiscum et cæt.*

Oremus.

ADESTO Domine supplicationibus nostris, et hanc famulam tuam, quam in sancto Religionis flamine sociamus, perpetua firmitate corrobora, ut perseveranti proposito in omni sanctitate tibi ualeat famulari. Qui uiuis et regnas in sæcula sæculorum Amen.

Postea, omnibus genu flexis incipiat præsidens hymnum. *Veni creator Spiritus.* et dum cantatur hymnus, nouitia se prostret super taperum in medio chori. Et hymno dicto dicatur. *Kirie eleison. Christe eleison, Kirie eleison. Pater noster.* Et præsidens stans dicat *Et ne nos inducas in tentationem. R. sed libera nos a malo. vers. Manda Deus uirtutibus. R. Confirma hoc Deus quod operatus es in ea. vers. Saluam fac ancillam tuam. R. Deus meus sperantem in te. vers. Esto ei domine turris fortitudinis. R. A facie inimici.*

vers. nihil proficiat inimicus in ea.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

vers. Ora pro ea sancta Deigenitrix.

R. Ut digna efficiatur promissionibus Christi.

vers. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

vers. Dominus uobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Ore-

Oremus.

¶ Deus, qui corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti, da ei in eodem spiritu recta sapere; et de eius semper consolatione gaudere.

¶ Protege Domine famulam tuam subsidijs pacis, et beatæ Mariæ semper virginis patrocinijs confidentem; à cunctis hostibus redde securam.

¶ Deus qui iustificas impium, et non uis mortem peccatorum; maiestatem tuam suppliciter exoramus, ut famulā tuam de tua misericordia confidentē cælesti protegas benignus auxilio, et assidua protectione conserues; ut tibi ingiter famuletur, et nullis tentationibus à te separetur.

¶ Deus misericors, Deus clemēs, cui cuncta bona placent, sine quo nihil bonum perficitur: ad sint nostris humilibus precibus, tuæ pietatis aures; et hanc famulam tuam, cui in tuo sancto nomine sacrae nostræ Religionis habitum imponimus, et à mundi impedimento, et sæculari desiderio defende; et cōcede ei, ut in hoc sancto proposito deuota persistens, et remissione peccatorum precepta ad electarum tuarum valeat consortium peruenire.

¶ Deus, qui non uis mortem peccatorum, sed pœnitentiam, et uitæ emendationem semper in-

inquiris: te suppliciter de precamur, ut hoīe famulæ tuæ secularibus actibus renuntianti largiam tuæ pietatis gratiam infundere digneris, quatenus castris tuis inserta, ita tibi militando stadiū vitæ præsentis percurrere valeat, ut brauium æternæ remunerationis te donante percipiat: & sicut ista, te Deo inspirante, nostris optat iungi cōsortijs (propter quod damus ei communem societatem viuendi nobiscum, quatenus à te Domine possumus promereri, & nostrum est largiri) sic cum electis, à te remuneratore omnium bonorū valeat præmiare promissa percipere, per Christū Dominū nostrū.

His dictis aspergatur aqua benedicta, et eleuetur à terra, et deducatur ad osculandum altare reuerenter & deuotè.

¶ Ultimo faciat reuerentiam priorissæ osculando eius manum, et amplectatur omnes moniales per ordinē, et unicuiq; dicat *Ora Deum pro me soror.* postea ultimo loco collocetur inter nouitias, et hac die sacram recipiat Eucharistiam, et uestes eius seculares usq; ad professionem reseruentur.

De modo faciendi Professionem.

¶ Admissa nouitia per suffragia secreta ad professionem, quam prius per tres vices petere debet nouitia in capitulo, cum dies assignata aduenerit, congregentur moniales, et deducant nouitiam ad chorum processionaliter, sicut in receptione nouitiarum dictum est, et nouitia sit genu flexa ante præsentem habentem

tem stollam super cappam albam, à qua interroget
quid petat, & presidens exponat iterum labores Ordini,
& quod uiuere debet in obediētia, paupertate, &
castitate, qua respondente esse paratam obseruare gra-
tia Dei, & orationibus sororum adiuta (ut supra in re-
ceptione nouitiarum) statim faciat suam professionē,
habēs schedulā in manibus proprio nomine cōsigna-
tā (si scribere sciat) dicēs alta & intelligibili uoce.

Ego soror. N. facio professionem meam, &
promitto obedientiam Deo, & beatæ Mariæ
Virginis de Monte Carmelo, & Reuerēdissimo
patri. N. Priori Generali fratrum Ordinis eius-
dem beatæ Mariæ virginis de Monte Carmelo
suisq; successoribus secundum regulam prædicti
Ordinis usq; ad mortem.

Et in dorso sche dulæ ponatur dies, mēsis, & annus hu-
ius modi professionis. Et postea in libro profitentiū,
(quē singula monasteria debent habere iuxta præcep-
tum sanctissimę congregationis concilij Tridentini)
rursus scribatur nomen, patria, parentes profetentis
et dies, mēsis, et annus professionis factæ, in quo li-
bro debet se iterum signare, quæ facit professionem,
si scribere sciat, si autem nesciat: facere debet propria
manu signum crucis, subscribant etiam reliquæ mo-
niales, quæ professioni interfuere. Annotetur in su-
per in eodem libro quid nomine dotis pro sustentāda
moniali monasterio datū sit, Annotetur ultimo an re-
nunciauerit bonis paternis, vel maternis, et quibus
conditionibus.

Facta professione, quam iuxta antiquam nostri Ordini-
nis consuetudinē ter repetere debet, dicat presidens.

Immola Deo sacrificium laudis. Et chorus respondeat.

Ad redde alrissimo nota tua. Tunc consignet schedu-

bon in manus priorisſe dicens. *Vota mea Domino red-*
dam in conſpectu omnis populi eius in atrijs domus Domini.
Deinde dicat præſidens. *Deus qui te incepit in nobis, ipſe*
te perficiat per Chriſtum Dominum noſtrum. Reſpōdeat
chorus. *Amen.* Tunc ſurgant omnes excepta pro
feſſa. Super quam hanc dicet orationem. *Dominus vo*
biscum. R. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

¶ Sempiternæ Deus, et omnipotens pater, qui
humanæ fragilitatis infirmitatem agnoſcis, reſ
pice quæſumus ſuper hanc famulam tuam, &
larga tuæ bene~~dict~~tionis abundantia imbecil
litatem eius corroborare digneris, ut promiſſa
uota, quæ præueniendo aſpirasti, per auxilium
gratiæ tuæ, ſanctæ pie, ac religioſe viuendo, va
leat vigilanter obſervare, & obſervando uitam
promereri ſempiternam. Per Chriſtum Domi
num noſtrum.

Oremus.

¶ Deus indulgentiæ.

¶ Domine Ieſu Chriſte.

¶ Sancte Spiritus.

Vt in receptione nouitiarum.

DEINDE Benedicat præſidens veſtimenta (ſicut in
receptione nouitiarum dictum eſt) & poſtquam indu
ta fuerit, aſpergat eam aqua benediſta, & extendens
manum ſuper eam dicat hanc orationem ſine domi
nus vobiſcum.

Oremus.

Q Dominus Iesus Christus pater misericordiarum, & consolator peccatorum, qui dixit nolo mortem peccatoris, sed magis, ut conuertatur, & qui non venit vocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam, ipse sua inefabili misericordia, & solita pietate ad ueram cordis cōtritionem te vocet, & gratiā deuotæ pœnitentiæ inspiret, ut digne habitum sanctæ professionis, & promissa sancti Ordinis valeas ad implere, ac in suo sancto seruitio perseuerare, & cum electis eius ad æterna gaudia fœliciter peruenire. Qui cum patre et Spiritu Sancto uiuit & regnat Deus in sæcula sæculorum. Amen.

Et finita hac oratione aspergat iterum eam aqua benedicta dicendo. *In nomine patris et filij, & Spiritus Sancti.* Tunc præsiciens incipiat solenniter. *Te deum laudamus, Te dominum confitemur.* Et dum cantatur à monialibus professa se prosternat super tapetum in modum crucis, & interim pulsetur campana tamquam pro mortua moniali, & incensetur. Finito te Deum laudamus dicatur. *Kyrie eleyson, &c.* Omnia ut in receptione nouitiarum.

De sacro velo imponendo MONIALIBVS NOSTRIS.

CVM Dies assignata aduenerit monialis professa
ad chorum processionaliter deducatur a monia
libus

libus cantantibus hymnum, *Vens creator spiritus.*
Quo finito dicat sacerdos. vers. *Emitte spiritum tuum*
& creabuntur, R2. *Et renouabis faciem terre.* vers. *Sal*
uam fac ancillam tuam. R2. *Deus meus sperantem in te*
vers. *Domine exaudi orationem meam.* R2. *Et clamor me*
us ad te veniat. vers. *Dominus vobiscum.* R2. *Et cum*
Spiritu tuo.

Oremus.

DEVS Qui corda fidelium Sancti Spiritus illu-
stratione docuisti, da ei in eodem Spiritu recta
sapere, et de eius semper consolatione gaudere. Per
Christum.

INterim ponatur uelum super altare. Postea cante-
tur Missa secundum deuotionem eius, quæ uelum
suscipitura est. Et dum cantatur Missa, aderit uelanda
ad fenestellam genuflexa candellam incensam habens
in manu, & sacerdos orationibus Missæ addet & se-
quentem.

Oremus.

QUESVMVS Domine Deus omnipotens, fa-
mulam tuam placabili pietate respice, & cor eius
tui amoris igne succende: Ut tibi toto corde deuota,
et a præsentibus aduersitatibus liberetur, & optatis
gaudeat prosperitatibus æternis. Per Dominum no-
strum.

SECRE

secreta;

Celestem medicinam quæsumus Domine præbe
ant famulæ tuæ hæc misteria: Et uitia eius expur
gent.

Post commun.

Auxiliare Domine quæsumus famulæ tuæ: ut cor
pore pijs actionibus intenta, donis gratiæ tuæ
perfruatur. Per Dominum.

Finita Missa. Sacerdos benedicat velum super altare.
vers. *Aduitorium nostrum in nomine Domini.* R. *qui fe-*
cit cælum & terram. vers. *Ostende nobis Domine misericor-*
diam tuam. R. *Et salutare tuum da nobis.* vers. *Domine*
Deus uirtutum conuerte nos. R. *Et ostende faciem tuam*
& salui erimus. vers. *Domine exaudi orationem meam.*
R. *Et clamor meus ad te ueniat.* vers. *Dominus vobiscum.*
R. *Et cum Spiritu tuo,*

Oremus.

DOMINE Iesu Christe auctor uirtutum & a-
mator pœnitentiũ qui uirtutibus omnibus præ
ditus in hoc sæculo apparuisti, atq; paupertatem, &
castitatem peculiariter manifestandas elegisti & pec
catores ad pœnitentiã misericorditer uocasti, & om
nes fideliter se conuertentes piẽ suscepisti, tuã ineffabi
lẽ misericordiã suppliciter exoramus, quatenus hoc
velum sancti ✠ ficare: & bene ✠ dicere digneris, &
concede propitius ut quæcunq; illud deuotẽ insig-

Num sanctę conuersationis, gestauerit, cum ueste im-
maculata ante tribunal tuum in sanctorum agmine
glorificata in die iudicii ualeat apparere. Qui cum pa-
tre & Spiritu sancto uiuis & regnas in secula seculo-
rum. Amen.

Finita hac oratione, aspergat aqua benedicta uelum,
& Moniales cantent hoc. *R.* *Ama Christum in cuius tha-
lamum introini, cuius mater uirgo est, cuius pater feminam nes-
cit, cuius mihi organa modulatis uocibus cantat. Psalm, Quę
cum amauero casta sum, cum tetigero munda sum, cum accepe-
ro uirgo sum. R.* *Annullo suo saburravit me & immensis
monialibus ornauit me. Psalm. Quem cum amauero, ca-
sta sum, cum tetigero munda sum, cum accepero, uirgo sum.*

Finito hoc. *R.* Sacerdos conuersus ad fenestellam inci-
piat hanc antiphonam. *Veni sponsa Christi. Quam
prosequatur chorus dicens. accipe coronam quam tibi
Dominus preparauit in eternum. Qua cantata incipiant
duę Moniales hunc psalmum. Exaudiat te Dominus
in die tribulationis. Quem usq; ad finem prosequatur
chorus. Et repetat Antiphonam. Veni sponsa Christi.
Statim sacerdos sine. Dominus uobiscum et sine, Oremus
dicat, Dominus sit tibi adiutor & protector, atq; omnium
peccatorum tuorum indultor. resp. Chorus. Amen.*

Deinde quę uelū est susceptura dicat hanc Antipho-
na. *suscipe me Domine secundum eloquium tuum, et uiuam
et non confundas me ab exputatione mea. statim sacerdos
imponens ei uelum dicat. Accipe uelum sacrum, pu-
doris & reuerentię signum, quod perferas ante tribunal Do-
mini nostri Iesu Christi, ut habeas uitam eternam, & uiuas
in secula seculorum. resp. Amen. Post Monialis,
quę uelum sacrum accepit incipiat Antiphonam.
Posuit signum in faciem meam. Et chorus prosequatur.
ut nullum prater eum amatorem admittam. Qua finita di-*

cat sacerdos sine. Dominus uobiscum et sine, oremus.

Benedicat te Deus Pater ⁊ qui in principio cuncta creauit,

Resp. Amen. Benedicat te Deus filius ⁊ qui de supernis

sedibus pro nobis saluator Deus descendit, ⁊ crucem subire

non recusauit. resp. Amen. Benedicat te Spiritus sanctus ⁊

qui in similitudine columba in Iordane super Christum requi-

euit, resp. Amen. Et ipse in Trinitate perfecta sanctificet ⁊

⁊ custodiat te omnibus diebus uite tue, quem venturum ad

iudicium expectamus. Qui cum patre ⁊ Spiritu Sancto uiuit

et regnat in secula seculorum. resp. Amen. Propitietur Do-

minus cunctis infirmitatibus tuis resp. Amen. Sanet omnes lan-

guores tuos. resp. Amen. Redimatq; de interitu uitam tuam.

resp. Amen. Corrobores atq; confirmet in bonis desiderium

tuum. Qui in trinitate perfecta uiuit ⁊ regnat Deus in secula

seculorum. resp. Amen.

His finitis sacerdos benedicat eam dicens. Benedictio

Dei omnipotentis patris ⁊ filij ⁊ Spiritus Sancti ⁊

descendat ⁊ maneat super hanc famulam Dei. res. Amē.

Et aspergata aqua benedicta. Et incipiat himnum. Te

Deum laudamus. Quē chorus prosequatur. Et dicto.

Kyrie eleyson Christe eleyson Kyrie eleyson. Sacerdos di-

cat. Et ne nos inducas in tentationem. resp. Sed libera nos

à malo. Vers. Manda Deus uirtuti tue. res. Confirma hoc

Deus quod operatus es in ea. Vers. Saluam fac seruam tuam.

resp. Deus meus sperantem in te. Vers. Esto ei Domine tur-

ris fortitudinis. resp. à facie inimici. Vers. Nihil proficiat

inimicus in ea. resp. Et filius iniquitatis non apponat nocere

ei. Vers. ora pro ea sancta Dei genitrix. resp. ut digna

efficiatur promissionibus Christi. Vers. Domine exaudi. Vers.

Dominus uobiscum.

Oremus.

DEVS qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti da ei in eodem spiritu recta sapere & de eius semper consolatione gaudere.

Oremus,

PROTEGE Domine famulā tuā subsidijs pacis, & beatę Marię semper virginis patrocinij scōfidētem: a cūctis hostibus redde securā. Per Christū. D.N. His finitis reducatur procesionaliter.

Finis.

INDEX CAPITVLORVM.

- Cap. 1. de diuino officio, oratione lectione, confessionibus, & communionibus. habet. §. 28
- Cap. 2. de communi uitę usu, modoq; uiuendi communiter, & de proprietate collenda, habet. §. 22
- Cap. 3. de clausura, & de his, quę ad eam tuendam aliqua ratione pertinent, habet. §. 45
- Cap. 4. de Nouitijs recipiendis, l. ad professionem admittendis, habet. §. 21
- Cap. 5. de ministris monialium, ac earum electione & officio, habet. §. 32
- Cap. 6. de uellis educandis, habet. §. 2
- Cap. 7. de confessoribus, concionatoribus, uisitoribus, & capellanis, habet. §. 9
- Cap. 8. de rerum temporalium administratione, habet. §. 12
- Cap. 9. de modo faciendi Capitulum culparum, habet. §. 7
- Cap. 10. de culpa leui, & pęna leui, & de culpa media, graui, grauiori, grauissima, & de pęna correspondenti.

De modo induendi nouicias.

De modo professandi.

De sacro velo imponendo.

